

HET COGNAC-MYSTERIE

Komedie

Volledig herwerkte versie

Auteur : Mieke Verbelen

Dit stuk mag gespeeld worden na schriftelijke toestemming van de auteur: mieke.verbelen@gmail.com

Rechten bij Sabam

Aantal spelers: 9

5 heren :

Graaf Balthazar de Katersteen (oudere man)

Butler : Jeroom (30/40 jaar)

Jaak Van Opstal (50/60 jaar)

Rik Van de Putte (50/60 jaar)

Benny Van de Putte (twintiger)

4 dames :

Meid : Rooseke (oudere vrouw)

Stefanie Van Opstal (50/60 jaar)

Jeanine Van de Putte (50/60 jaar)

Caroline Van Opstal (twintiger)

Eerste deel

SCENE 1

Decor : de inkomhal van een kasteel. Achteraan een grote deur.

Coté cour : Een bar met barstoelen. Een deur achteraan die naar de keuken leidt en een deur vooraan die naar de eetkamer leidt.

Coté jardin : Een grote open haard. Enkele zetels en een salontafel.

Telefoon toestel met (afgeknipte) draad.

Tegen de wanden : grote portretten van de voorvaderen. Boven de open haard : enkele wapens. Achteraan leidt een trap naar een overloop met een balustrade. Boven zijn drie deuren. Coté cour de slaapkamer van de graaf; in het midden de slaapkamer van de familie Van de Putte en coté jardin bevindt zich de slaapkamer van de familie Van Opstal.

Indien er geen verdieping kan gemaakt worden, kunnen de slaapkamers ook via een deur coté jardin gesitueerd worden.

Bovenaan de trap een (glas)raam om lichtspel met bliksem te kunnen geven.

(Rooseke, de meid, staat bij de open haard op een laddertje de wapens op te blinken. Ze wrijft lange tijd driftig op hetzelfde plekje.

Jeroom, de butler, houdt zich bezig met voorbereiding ontvangst gasten.

Jeroom bekijkt het wrevelig.)

Butler: Straks zit ge erdoor.

Rooseke: Ge moet mij de stiel niet leren.

Butler: 't Is al lang proper.

Rooseke: Het kan niet proper genoeg zijn. (*Windt zich op en wankelt.*)

Butler: Kijk toch uit, Rooseke!

Rooseke: Doe mij zo eens niet verschieten. Straks val ik en 't zal uw schuld zijn.

Butler: Ge gaat u nog pijn doen als ge niet oppast.

Rooseke: Ik weet wat ik doe. Aa!

Rooseke: trekt pijnlijke grimas en steekt vinger in de mond.

Butler: Ah voilà!

Rooseke: Wat voilà?

Butler: Dat komt ervan!

Rooseke: Hein? (*Zuigend op haar vinger.*)

Butler: Ik heb u verwittigd, hé.

Rooseke: Wat?

Butler: Dat ge voorzichtig moest zijn.

Rooseke: 't Is al goed,... zagevent!

Butler: Ge hebt u gesneden, hé.

Rooseke: Bijlange niet, gij. Klein prikske. Da's al.

Butler: Laat zien.

Rooseke: Er is niks te zien.

Butler: Ge moet verzorgd worden.

Rooseke: Door u zeker. (*Bekijkt haar vinger.*) 't Is gedaan met bloeden.

Butler: Des te beter. Allez, kom daar nu af. (*Wil helpen en steekt handen uit.*)

Rooseke: Poten thuis! Snotneus!

Butler: Ik wil u helpen.

Rooseke: Blijf van mijn lijf!

Butler: Enfin!

Rooseke: Weg!!! (*Butler draait zich van Rooseke weg. Rooseke stapt van het laddertje. Bewondert haar werk*)

Rooseke: Proper.

Butler: Zijt ge eindelijk klaar hier?

Rooseke: Klaar. (*Klopt stofdoek met één krachtige slag uit onder zijn neus.*)

Butler: Atsjie!

Rooseke: Gezondheid.

Butler: Merci. Begin nu aan het eten.

Rooseke: Mij niet afjakkeren, hé gij. Ik ben hier nog altijd de oudste. Beetje respect, hé... snotneus.

Butler: En u een beetje respect voor mijn rang.

Rooseke: Welke rang?

Butler: Van butler. Ik ben uw meerdere.

Rooseke: En dan?

Butler: Ik zou willen dat u niet altijd "snotneus" tegen mij zou zeggen.

Rooseke: Waarom niet? Als ik nu vind dat gij ne snotneus zijt, dan zeg ik toch snotneus, zeker.
Wa's dat nu.

Butler: Zeg het dan in ieder geval niet als straks de gasten hier zijn.

Rooseke: Als 't van mij afhing, dan kregen die gasten van u, mij van heel 't weekend niet te zien.

Butler: Ten eerste: het zijn niet mijn gasten, maar de gasten van de graaf. En ten tweede: ge kunt er niet onderuit, Rooseke, ge zult het spel moeten meespelen.

Rooseke: Jaja, spelleges spelen en koken en kuisen en de bedden opmaken! Wat nog allemaal?

Butler: We doen het voor de graaf.

Rooseke: Voor de graaf doe ik alles. Dat weet ge.

Butler: Dat weet ik, ja.

Rooseke: Maar de graaf is hier niet van gediend. Ik ken hem. Sinds de dood van madame de gravin de Katersteen zaliger komt hier geen volk meer over de vloer. De graaf wou het zo. En gij,... snotneus, gij werkt hier drie maanden en ge krijgt de graaf zo zot dat hij zijn kasteel openstelt voor die rare spelleges van u.

Butler: Hij zal het geld hard nodig hebben, hé Rooseke.

Rooseke: Dan nog!

Butler: De gasten zijn zondagavond weer weg. Dat hij maar even op zijn tanden bijt. En gij ook!

Rooseke: Ik bijt al heel mijn leven op mijn tanden. Ik ben trouwens dringend aan een nieuw gebit toe. Maar ik kan het niet betalen.

Butler: Is dat nu niet erg? Heel uw leven hebt gij u uitgesloofd voor de graaf en waar staat gij als de graaf zijn kasteel moet verkopen?

Rooseke: Op straat.

Butler: Vindt ge dat niet verschrikkelijk?

Rooseke: Ik heb hier altijd heel graag gewerkt. Ze mochten mij alles vragen... Maar wat gij nu vraagt...?!

Butler: Kom Rooseke, hou nu op met zeuren en ga naar de keuken. Onze gasten verwachten gastronomisch weekend met alles erop en eraan.

Rooseke: Een spook in hun kamer. Rammelende kettingen op de gang. Een lijk in den hof. En wie kan ervoor opdraaien, voor heel die cirque? Bibi hier, sè.

Butler: Ik doe mijn deel.

Rooseke: 't Geld incasseren, zeker.

Butler: Het geld is voor de graaf. Maar dat komt ons uiteindelijk ten goede, want als hij geld heeft dan hoeft hij ons niet te ontslaan.

Rooseke: De graaf zal mij nooit afdanken. En mocht het dan toch ooit zover komen, dan blijf ik voor hem werken tegen kost en inwoon.

Butler: Tot ge erbij neervalt.

Rooseke: Tot ik er het bijltje bij neerleg. Inderdaad.

Butler: Uw toewijding is aandoenlijk. Maar als ge nu wilt maken dat ge in de keuken zijt!

Rooseke: Jaja... Slavendrijver. *(Sloft richting keuken.)*

Butler: Rooseke?

Rooseke: Wat?

Butler: Ge houdt u aan het menu dat we hebben afgesproken.

Rooseke: Zonder fantasiekes. Ik weet het.

Butler: We moeten rondkomen met ons budget.

Rooseke: Als ze komen klagen over 't eten, dan stuur ik ze naar u.

Butler: Doe gerust.

Rooseke: Verschiet niet als ze hun geld terugvragen...*(Sloft de scene af naar keuken.)*

(De butler doet rustig verder met zijn voorbereidingen. Legt versnaperingen op schaal enz.)

SCENE 2

(De graaf komt uit zijn kamer en daalt de trappen af.

De graaf is altijd lichtjes beschonken, maar weet dit meestal handig te camoufleren.)

Graaf : Jeroom?

Butler: Jawel, meneer de graaf?

Graaf: Heb ik nog tijd?

Butler: Voor?

Graaf: Een drink.

Butler: Altijd, meneer de graaf.

Graaf: Vlug dan.

Butler: Tot uw dienst, meneer de graaf. *(Vult voor de graaf een glas rode wijn. Zet glas op dienblad. Presenteert.)*

Graaf: Bedankt. *(Ruikt en proeft. Drinkt. Geniet. Dan plots bezorgd:)* U gaat deze wijn vanavond toch niet serveren, mag ik hopen?

Butler: Is de wijn niet goed genoeg, meneer de graaf?

Graaf: Té goed. Stop weg.

Butler: Jawel, meneer de graaf. Welke wijn had meneer de graaf zijn gasten willen schenken?

Graaf: Mijn gasten? Ik ken die mensen van haar noch pluim.

Butler: Op het einde van het weekend zal meneer de graaf de mensen wel kennen, vermoed ik.
Dan

Graaf: Ik wens hen niet te ontmoeten. Laat dit duidelijk zijn.

Butler: Maar meneer de graaf!

Graaf: Ik heb u mijn toestemming gegeven het kasteel te gebruiken voor uw belachelijk spel, maar verder gaat mijn medewerking niet. Ik trek mij zo dadelijk terug op mijn kamer en ik kom maar terug als de gasten aan 't eten zijn of gaan slapen.

Butler: Waar en wanneer denkt meneer de graaf dan te eten?

Graaf: Laat Rooseke de maaltijden naar mijn kamer brengen. Ze kan mij dan ook wat gezelschap houden.

Butler: Met uw permissie, meneer de graaf, ik heb Rooseke nodig voor het entertainment en de bediening van onze gasten.

Graaf: Entertainment? Wat verstaat u onder entertainment?

Butler: Onze gasten moeten kunnen griezelen, meneer de graaf. Daarvoor komen ze. Ze komen naar een kasteel en ze hopen hier een spook te zien.

Graaf: Maar hier zijn geen spoken!

Butler: Vanavond wel!

Graaf: U bedoelt toch niet... Moet Rooseke het spook spelen?

Butler: Jawel, meneer de graaf. Vanavond het spook. Morgen het lijk.

Graaf: Het lijk?

Butler: Jawel, meneer de graaf. De mensen willen waar voor hun geld.

Graaf: Rooseke zal dit niet graag doen.

Butler: Toch wel, meneer de graaf. Ze doet dat met alle plezier omdat ze weet dat ze u daarmee helpt.

Graaf: Ik heb haar toch niets gevraagd.

Butler: Ik wel, meneer de graaf. Met uw permissie.

Graaf: En ze heeft het me niet kwalijk genomen?

Butler: Nee, meneer de graaf.

Graaf: Dan is 't goed. (*Drinkt glas in één teug leeg.*) Mijn glas is leeg, Jeroom.

Butler: Nog eens bijschenken, meneer de graaf?

Graaf: Graag. (*Butler vult het glas*) Geef hier. Ik neem deze fles mee naar mijn kamer.

Butler: Meneer de graaf wenst zich nu reeds terug te trekken?

Graaf: Het zal niet lang meer duren voor de logees arriveren, veronderstel ik.

Butler: Ik verwacht ze nu elk moment, meneer de graaf.

Graaf: Dan moet ik mij haasten.

Butler: U wenst ze niet te verwelkomen?

Graaf: Moet ik mij verplicht voelen deze gasten te ontvangen? Neem me niet kwalijk, maar ik loop niet hoog op met het slag volk dat op dergelijke advertenties ingaat.

Butler: Wat is er mis met de advertentie, meneer de graaf?

Graaf: "Voor een spannend weekend; trakteer uw vrienden op een moord in een spookkasteel." En daar gaan mensen op in? Wat een niveau.

Butler: Het spijt me dat meneer de graaf niet tevreden is. Per slot van rekening brengt het op één weekend 12.500 Euro op.

Graaf: Ik hoor liever: pakweg een half miljoen goeie ouderwetse belgische frank. Dat klinkt meer.

Butler: Daarvan moeten natuurlijk de kosten nog afgetrokken worden.

Graaf: Min de kosten, uiteraard.

Butler: Dan nog blijft er voldoende over om één vleugel van het kasteel toch enkele maanden te verwarmen.

Graaf: Ik zou met het geld natuurlijk ook iets voor Rooseke kunnen kopen.

Butler: Voor Rooseke, meneer de graaf?

Graaf: Maar waarmee kan ik haar een plezier doen?

Butler: Een nieuw gebit. (*Meesmuilend en niet voor de graaf, maar voor de toeschouwers bedoeld.*)

Graaf: U zegt?

Butler: Ik heb wel een idee, meneer de graaf. Maar zij gaat gegeneerd zijn als u dat of gelijk wat voor haar koopt.

Graaf: Nochtans... ze verdient het om eindelijk eens iets extra's te krijgen. Na zoveel jaren trouwe dienst.

Butler: Staat u mij toe een voorstel te doen, meneer de graaf?

Graaf: Jaja, voor de dag ermee. Wat stelt u voor?

Butler: Dat u mij het geld toevertrouwt dat u aan Rooseke wenst te spenderen. Ik zal haar dan een geschenk geven uit uw naam. Zo brengt u haar niet in verlegenheid, meneer de graaf.

Graaf: Goed idee, Jeroom. Heel attent.

(Er wordt dwingend op de deur geklopt.)

Butler: De gasten zijn gearriveerd, meneer de graaf.

Graaf: Allez vooruit. Het spel kan beginnen. Geef mij de tijd mij terug te trekken.
(Loopt naar boven.)

Butler: Zoals u wil, meneer de graaf.

Graaf: Laat mij niet van honger omkomen. Stuur Rooseke.

Butler: In orde, meneer de graaf. *(Graaf gaat zijn kamer binnen en sluit de deur.)*

SCENE 3

(De butler wacht tot graaf weg is en laat dan de gasten binnen.

Jaak Van Opstal is de eerste die binnenkomt.)

Butler: Een goeienavond.

Jaak: Ne goeienavond. Jaak Van Opstal. Ik heb een paar dagen geleden gebeld. Is 't hier dat we moeten zijn voor dat spookgedoe en die moord? Kasteel de Katersteen?

Butler: U wordt verwacht.

Jaak: Allez, dan zijn we juist op tijd binnen. 't Ziet ernaar uit dat het gaat onweten. *(Roept achter zich)* Ja, 't is hier dat we moeten zijn, mannekes. Hier gaat het gebeuren.

(Stefanie van Opstal komt binnen. Gevolgd door het echtpaar Rik en Jeanine Van de Putte.

De butler wordt genegeerd door het gezelschap. Hij sluit de deur en gaat naar de bar om de cocktails te bereiden.)

Jeanine: Wat gaat er hier gebeuren?

Rik: Awel, een moord. Of twee. Drie.

Jeanine: En ik moet dat geloven.

Stefanie: Maar geen echte moorden, hé Jeanine. Ze gaan doen alsof. En wij moeten het oplossen.

Jaak: Dat zullen de Rik en ik wel doen, want als 't op logisch denken aankomt, zijn de vrouwen...

Stefanie: Jaak, houdt u in!

Jaak: Ja, schat.

Jeanine: En gij ook, Rik!

Rik: Ik zei toch niks.

Jeanine: Nee, maar gij moet altijd meedoen met uwe kameraad. Ik ken u.

Stefanie: Och Jeanine, dat is zo van in de kleuterklas. Twee handen op ééne buik. Dat gaat nooit veranderen. Maak u geen illusies.

Jeanine: Illusies Stefanie? Die maak ik mij al lang niet meer.

Jaak: Zeg, da's hier precies echt, hé mannen.

Stefanie: Maar dat is hier echt. Een echt kasteel.

Rik: Met spoken en geheime gangen.

Jeanine: Geheime gangen?

Rik: En vergeetputten en wat weet ik al.

Jaak: Och zeg Rik, dat was toch in dit kasteel dat ze die stemmen hebben gehoord.

Jeanine: Welke stemmen?

Jaak: Van diep onder de grond.

Jeanine: Zeveraar.

Rik: Neenee, maar da's juist. 't Heeft nog in de krant gestaan: "Er gaan stemmen op om kasteel Katersteen te slopen. Betogers stemmen tegen."

Stefanie: Ze zijn ermee aan 't rammelen, Jeanine.

Jaak: Ermee rammelen? Dat mag 't spook doen. Ik ga dat laken zijn werk niet afpakken. Zie dat het kwaad wordt en vannacht in ons kamer komt spoken.

Stefanie: Och schei uit, zwanskop.

Jaak: Ik wil dat toch liever niet tegenkomen, hoor. Gij wel, Rik?

Rik: Ikke wel, ja. Daarvoor zijn we toch hier, nietwaar.

Jaak: Ge hebt gelijk. Maar we zijn hier ook voor wat anders. Hoe zit het met de gastronomische kant? Wordt er hier niks geschonken? Een welkomstdrankje kan er niet af? 't Heeft anders genoeg gekost.

Stefanie: Jaak, houdt u in.

Jaak: Ik heb dorst.

Jeanine: En ik heb honger.

Rik: Gij hebt altijd honger.

Jeanine: Is er hier niks om te knabbelen?

Jaak: En om te drinken?

Stefanie: Zouden wij ons koffers niet eerst uitpakken?

Jeanine: Die zitten nog in den auto. Ga ze halen, mannen.

Jaak: Hè?

Stefanie: Ons bagage!

Jaak: Moeten wij die gaan halen?

Stefanie: Wie anders?

Jaak: Loopt er hier gene piccolo rond?

Jeanine: Ne wat?

Jaak: Nen bagagendrager.

Rik: Ik denk dat er genen piccolo is hier, tenzij die pipo daar.

Jaak: Welke pipo? *(Rik maakt hoofdknikje richting butler. Het gezelschap kijkt naar de butler die achter de bar rustig bezig is. Hij laat het allemaal stoïcijns over zich heen gaan. Jaak loopt naar butler).* Mag ik u iets vragen?

Butler: Jazeker, meneer. Wat kan ik voor u doen?

Jaak: Wie is er hier de verantwoordelijke?

Butler: Ik, meneer. Mijn naam is Jeroom. Ik ben de butler.

Jeanine: Heet hij Jerom? Ik dacht dat een butler altijd James heette.

Rik: Den deze niet.

Jeanine: Dan is 't genen echte.

Jaak: Jerom, mag ik aan u mijn autosleutels toevertrouwen? De mercedes is van mij. Ons bagage zet ge maar ineens op de kamer. En de auto niet buiten laten staan, hé. Daar kan mijn carrosserie niet tegen.

Butler: Komt in orde, meneer.

Jaak: Merci.

Rik: Hier zijn die van mij. De jaguar. En voor de rest; 't zelfde als meneer. Bagage enzovoort...

Butler: Geen probleem, meneer.

(Jaak en Rik geven hun autosleutels.

Butler steekt de sleutels op zak en doet verder achter de bar.)

Rik: 't Zal voor straks zijn. Hij heeft nu geen tijd.

Jeanine: Vertrouwt gij dat wel?

Rik: Die mens werkt hier! Dat is hier gelijk in een hotel, hé Jeanine. Die mens is hier om ons te soigneren.

Jeanine: Dat hoor ik graag.

Rik: Dat zal wel. Als ons Jeanine zich maar kan laten soigneren.

Jaak: Zo zijn de vrouwen, Rik. Ons Stefanie is juist hetzelfde.

Stefanie: En gij niet zeker! Gij zoudt er zelfs voor betalen.

Jaak: Wordt er hier nog getapt?

Rik: O ik ken nog een goei mop.

Jaak: Geen moppen! Pinten!

Stefanie: In een kasteel drinkt ge toch geen bier.

Jaak: Wat dan wel?

Stefanie: 'k Weet niet. Iets chique.

Jeanine: Champagne.

Rik: Hij is bezig.

Jaak: Wie?

Rik: Den butler.

Jaak: Met wat?

Rik: Den drank.

Jaak: Laat het vooruit gaan, man.

Stefanie: Maar jaagt die mens toch niet zo op.

Jaak: Jamaar 'k heb dorst.

Stefanie: Meneer is ermee bezig. Ge zijt onbeleefd. Met die twee kunt ge ook nergens komen, hé.

Jeanine: Och Stefanie, ze zullen het nooit leren. Zeg maar nu ge van die twee spreekt... Waar zijn ze?

Rik: Wie?

Jeanine: Die twee. Onzen Benny en Caroline. Die zijn niet mee binnengekomen.

Rik: Ziet gij dat nu pas?

Stefanie: Zijn die niet mee binnengekomen?

Jeanine: Maar nee, die zijn niet mee binnengekomen. Gij hebt ze toch niet buitengesloten?

Rik: Ik ben aan die deur niet aan geweest. Dat heeft de Jerom gedaan.

Jeanine: Die zijn verloren gelopen.

Rik: Bijlange niet, gij. Ons kinderen zijn geen kinderen meer, hé Jeanine. Die lopen niet verloren. Als ge die kwijt zijt, dan wil dat alleen maar zeggen dat zij niet willen dat wij weten waar ze zitten.

Jeanine: Wat wilt ge daarmee zeggen?

Jaak: Dat ge u geen zorgen moet maken.

Jeanine: Maar ik maak mij wél zorgen. Die mannen kennen hier de weg niet.

Rik: Die zijn dat spel hier aan 't verkennen.

Jaak: Dat spel? Of zijn spel?

(Jaak en Rik lachen vettig.)

Jeanine: Wat bedoelt gij daarmee?

Jaak: Niks niks.

Jeanine: Jammaar, wat wilt ge nu zeggen?

Jaak: Dat ge geen schrik moet hebben. Ons Caroline pakt de pil.

Stefanie: Jaak!

Jaak: Wat?

Stefanie: Houdt u in!

Jeanine: Pakt Caroline de pil?

Jaak: Al lang.

Stefanie: Jaak!

Jaak: Dat mogen ze toch weten. Dan zijn ze gerust.

Jeanine: Gerust?

Rik: Och maar ik ben gerust. Ik heb onzen Benny drie jaar geleden al zijn eerste pakske condooms gegeven.

Jeanine: Rik?!

Rik: Of wilt ge liever rap bomma worden?

Jeanine: Ikke bomma?!

Rik: Ja!

Jeanine: Zeg hé. Ik heb toch geen leeftijd om bomma te worden.

Rik: Eigenlijk wel, maar dat mag niet geweten zijn.

Stefanie: Flauwe plezante. Gij jaagt mij de stuipen op het lijf.

Jaak: Amaai, Rik, wat gaat dat worden als ze dat spook gaat zien?

Stefanie: Een spook is bijlange niet zo erg.

Jeanine: Ik ga ze zoeken.

Rik: Laat die gasten toch gerust. Ze zullen hier straks wel staan.

Jaak: Als ze honger hebben.

Jeanine: Ik heb al lang honger.

Rik: Denk aan uw lijn.

Jeanine: Ik denk constant aan mijn lijn.

(Jerome komt naar het gezelschap met een dienschaal waarop zes gevulde cocktailglazen. De cocktail heeft een blauwe kleur.)

Butler: Mag ik u een glas aanbieden?

Jaak: Uw glas moogt ge houden, ik ben meer geïnteresseerd in wat erin zit.

Stefanie: Jaak!

Jeanine: Wat zit daarin? Dat heeft nu toch zo'n raar kleur.

Rik: Dat is blauw. Ziet ge dat niet? Blauw.

Jeanine: Dat ziet mijn gat ook dat dat blauw is.

Jaak: Wat zei ze, ziet haar gat blauw?

Rik: 'k Weet niet. Ik zal straks eens zien.

(Weer vettig lachen van de mannen.)

Stefanie: Weet ge waarom ze ons een blauw drankje serveren?

Rik: Ik had liever een frisse pint.

Stefanie: We zitten hier in een kasteel. *(Gewichtig):* En wie woont er in een kasteel?

Rik: Een spook. En ik heb het niet over ons Jeanine deze keer!

Jeanine: Drinkt en zwijgt!

Stefanie: Geen spook! Maar...? (Wacht op antwoord. De anderen wachten de oplossing af.) Den adel! En den adel heeft...?

Jaak: Veel geld.

Stefanie: Den adel heeft blauw bloed!

Jaak: Blauw bloed.

Stefanie: Snapt ge 't?

Jaak: Ik heb 'em.

Stefanie: Goed gezien van mij, hé.

Jaak: Och Stefanieke, gij zijt toch een slimme.

Rik: Dus, om in de stemming te komen, mogen wij hun bloed drinken. Tof. Ik geloof dat ze hier ook eens graag lachen.

Jaak: Awel, ik begin in de stemming te komen. Als ze mijn glas nu nog eens zouden willen bijvullen. *(De butler vult meteen bij)*. Jerom, gij wordt mijne kameraad hier, sè. Ziet ge nu Stefanie, zo gaat dat bij 't sjiek volk. Neem daar eens een voorbeeld aan.

Stefanie: Aan wat?

Jaak: Klaarstaan om bij te vullen, zoals de Jerom hier.

Stefanie: Dat is bij u onbegonnen werk. Dan kan ik van heel de avond niet gaan zitten.

Rik: Zeg makker, wat zit hier eigenlijk allemaal in? *(Tot butler)*

Butler: Geheim van het huis, meneer.

Rik: Ola 't is begonnen, mannen.

Jeanine: Wat is begonnen?

Rik: Het spel. Eerste opdracht: Los het geheim op van de blauwe drank.

Jeanine: Dat is niet moeilijk. Ik weet dat al lang.

Rik: Jaja, dat kent ze wel, mijn Jeanine. Als het over sterke drank gaat, dan is ze niet te kloppen.

Jeanine: Gij moet zwijgen.

Stefanie: 't Is op basis van Curaçao. Wedden?

Jeanine: Mijn gedacht.

Jaak: Ge krijgt er alleen maar dorst van.

Jeanine: Hierbij zou een licht geroosterd boterhammeke met wat fijn gesnipperde ajuintjes en een lepelke kaviaar niet misstaan.

(De butler komt meteen vanachter de bar met de schotel versnaperingen.)

Jaak: Ge hebt het maar te vragen.

Rik: Da's hier een goed adreske, Jaak. We komen hier nog.

Jaak: Alleen den tap mankeert.

Stefanie: Stop met zagen. Vraagt u liever af waar ons Caroline toch uithangt.

Rik: Die hangt het uit met onzen Benny.

Jeanine: Ga ze zoeken, Rik. Ze moeten bij ons blijven.

Rik: Maar enfin, Jeanine, laat die gasten toch doen. Die amuseren zich samen.

SCENE 4

(Gestommel op de overloop. Caroline komt brullend de trap afrennen. Benny volgt iets rustiger.)

Caroline: (*Tot Benny*) Broekschijter! Bangerik! Gij durft ook niks, hé zeg! Wij hebben dat kasteel hier toch afgehuurd, zeker!

Jaak: Ah Carolieneke schat, zijt ge daar eindelijk? Uw moeder werd al ongerust.

Stefanie: Waar hebt gij gezeten?

Caroline: Wij zijn langs achter binnengekomen. Hebben heel 't kasteel afgezocht naar een spook. Maar het enige spook dat wij hebben gezien, staat in de keuken in de soep te roeren.

Benny: De kokkin.

Jeanine: Maar jullie kwamen van daarboven?

Caroline: Er is hier een geheime gang. Ik heb die ontdekt.

Benny: Dat is geen geheime gang, maar een dienstlift. En gij hebt die niet ontdekt: Ik!

Caroline: Ik!

Benny: Ik!

Caroline: Ik!!!

Benny: IK!!!!

Jaak: Mannekes!

Benny: Ze moet niet liegen.

Caroline: Ik lieg niet. Gij!

Benny: Nee. Gij!

Caroline: Gij!

Benny: GIJ!!!

Jaak: Is 't nu gedaan?! Klein jong!

Stefanie: Ah nu ineens zijn 't terug klein jong.

Jeanine: Zeg maar vertel eens: wat hebt ge zo nog allemaal ontdekt?

Caroline: Dat er hier deuren zijn die niet opengaan.

Benny: Omdat er een slot op zit.

Caroline: En ik mocht niets forceren van die flauwerik.

Rik: Flauwerik?

Jeanine: Och Rik, ze heeft het niet tegen u.

Benny: Nee, tegen mij.

Jaak: Ik dacht dat ze het voor u had.

Caroline: Wat?!

Benny: Niks.

Caroline: Ikke het hebben voor den Benny? Dat ziet ge van hier.

Benny: Ik zou nog niet willen. Krijgen wij hier nog iets te drinken?

(De butler komt meteen met twee cocktails op een dienblad vanachter de bar tevoorschijn.)

Jaak: Ge hebt hier maar te vragen.

(Caroline en Benny nemen elk een glas. Caroline daagt Benny meteen tot een wedstrijd uit.)

Caroline: Om het eerst?

Benny: Ad fundum.

(Caroline en Benny drinken even snel. Houden gelijk op.)

Caroline: Ik was eerst!

Benny: Nee! Ik!

Caroline: Ik!

Benny: IK!!!

Jaak: Is 't bijna gedaan?!

Caroline: Maar nee, pa. 't Is niet eens begonnen.

Benny: Altijd moet ze het laatste woord hebben, hé.

Caroline: Gij zeker.

Benny: Nee gij!

Caroline: Gij!

Benny: Gij!!!

Jeanine: Ik word zot voor dat het weekend voorbij is.

Rik: Iets dat ge al zijt, kunt ge niet meer worden.

Jeanine: Gij gaat niet beginnen, hé gij.

Rik: 't Was te schoon om te laten liggen, Jeanine.

(Rooseke komt vermoeid sloffend en bevend de kamer binnen vanuit deur die naar keuken leidt. Caroline ziet haar als eerste en jaagt Stefanie en Jeanine de stuipen op het lijf door luid te gillen.)

Caroline: Waah, het spook!

Jeanine & Stefanie: Waar?!

Caroline: Daar!

Benny: Dat is de kokkin.

Stefanie: Caroline!

Caroline: Wat?

Jaak: Houdt u in!

Benny: Geen manieren, hé. Totaal geen manieren.

Stefanie: Kritiek op mijn opvoeding, jongeman?

Benny: Neenee, Stefanie. Daar kunt u niks aan doen.

Rooseke: Ge kunt komen eten.

Jeanine: 't Zal tijd worden.

Jaak: Tijd voor wat gastronomie.

Caroline: Gastronomie? Als ge ziet wat er hier op het vuur staat, dan eten wij thuis alle dagen gastronomisch.

Jaak: Wat schaft de pot?

Caroline: Bloemkool met worst.

Jaak: 't Is niet waar!

Caroline: Zie zelf, hé!

(Caroline, Jaak, Stefanie en Jeanine volgen Rooseke en de butler naar deur eetkamer coté cour. Rik houdt zijn zoon tegen. Ze wachten tot de anderen af zijn.)

Rik: Awel?

Benny: Wel wat?!

Rik: Al resultaat?

Benny: Die Caroline is niet te doen, va.

Rik: 't Is een meisje met pit.

Benny: Pit? Die gaat over lijken.

Rik: Wees blij. Met zo iemand gaat ge u nooit vervelen.

Benny: Met zo iemand kom ik gewoon niet aan mijn trekken.

Rik: Ge moet wat geduld hebben.

Benny: Geduld?

Rik: Ik weet het jong, ik weet het. 't Is niet gemakkelijk, maar we hebben het allemaal moeten leren. In elk goed huwelijk is er veel water bij de wijn gedaan.

Benny: Ik drink mijne wijn liever puur en onverdund.

Rik: 't Is nu de moment om een goei partij aan de haak te slaan, jongen. Als ge nog lang wacht, is uw kans misschien verkeken.

Benny: En gij vindt Caroline een goei partij.

Rik: Ik niet alleen. Uw moeder ook.

Benny: Wat ik ervan vind, dat telt niet mee?

Rik: Wij weten wat het beste voor u is. Ge gaat ons daar later dankbaar voor zijn.

Benny: Dat durf ik betwijfelen.

Rik: Luistert hé, maak dat ge aan tafel tegenover haar zit. En wrijf in de loop van de avond zo af en toe eens zoetekes langs haar been.

Benny: Dan schopt ze mijn schenen bont en blauw.

Rik: Wees blij! Hadt ge liever een griet die makkelijk te krijgen was? Die doen het met iedereen, jongen. Een vrouw die zichzelf respecteert, moet in het begin een beetje tegenwerken.

Benny: Hoe was dat bij u en ons moe? Heeft zij wat tegengewerkt?

Rik: Geen stomme vragen stellen, hé zoon.

(Benny en Rik af)

Doek

SCENE 5

Enkel de haard en de bar zijn sober belicht.

Het hele gezelschap is na de maaltijd naar bed gegaan.

(Graaf Balthazar de Katersteen staat bij de open haard. Een zwak vuur brandt nog na. Hij wacht op Rooseke. Rooseke komt uit de keuken met een fles zeer oude cognac en een glas. De fles ziet eruit als een bestofte wijnfles. De cognackleur is donker omdat het hier zeer oude cognac betreft.)

Rooseke: Hier zijn we ermee, sè. Meneer de graaf zijn speciaal cognacske.

Graaf: Niet schudden met die fles, Rooseke. Voorzichtig.

Rooseke: Maar ik schud niet met die fles.

Graaf: Geef maar aan mij. Gij hebt vandaag al hard genoeg gewerkt.

Rooseke: En ik heb nog niet gedaan.

Graaf: Nog niet gedaan, Rooseke?

Rooseke: Nee meneer de graaf. Ik moet nog spookske spelen. Niet verschieten als ge ze hoort kressen om middernacht.

Graaf: Is het dàt wat de mensen willen?

Rooseke: Volgens de Jerom toch.

Graaf: Wat een niveau! Wat een niveau!

Rooseke: Ik hoop dat ze willen wakker worden, anders sta ik daar voor niks onnozel te doen.

Graaf: Hebben onze gasten goed gegeten en gedronken?

Rooseke: Vooral gedronken. Al waren er klachten over de kwaliteit van de wijn. Er is er éne bij die denkt dat hij er wat van kent.

Graaf: Kan ik mij nauwelijks voorstellen.

Rooseke: Ze moeten maar bij de Jerom gaan klagen. Die is verantwoordelijk voor wat er op tafel komt.

Graaf: Anders moet ik Jerom toch maar een paar van onze betere flessen laten serveren.

Rooseke: Zijde gij zot? Vergeef mij de uitdrukking. Maar het zou zonde zijn om voor die jan-mijnvoetes uw voorraad goeie wijn aan te spreken. Laat die kelderdeur maar op slot.

Graaf: Ik hoop dat ze hem nog niet hebben ontdekt.

Rooseke: Dat denk ik niet. Al hebben die twee snotneuzen heel het kot afgezocht naar vergeetputten en geheime gangen.

Graaf: Ik weet het Rooseke. Ik heb het gemerkt.

Rooseke: Maar ik hield ze in het oog. Ze zijn in de kelder geweest, maar van uwe Sinterklaas zijn ze afgebleven.

Graaf: Dat is geen Sinterklaas, Rooseke. Maar een Sint-Servaas!

Rooseke: Awel ik zeg het toch: Sinterklaas.

Graaf: Als ze het geheim van Sint-Servaas ontdekken, dan vrees ik voor de gevolgen.

Rooseke: Slaap op uw twee oren, meneer de graaf. Ik ben uw persoonlijke waakhond. Als ze een hand naar dat beeldje uitsteken, dan begin ik te blaffen.

Graaf: Merci Rooseke, op u kan ik toch altijd rekenen.

Rooseke: Al meer dan vijftig jaar, meneer de graaf. En als ze hierboven een beetje willen meewerken, dan doen we nog een tijdje voort.

Graaf: Zijt gij al vijftig jaar in dienst, Rooseke? Wanneer gaat gij dan eigenlijk met pensioen?

Rooseke: Dat bepaalt u, hé meneer de graaf. Zolang gij niks zegt, blijf ik voortdoen. En met veel plezier.

Graaf: Als het teveel wordt, moet ge het zeggen.

Rooseke: Niks is mij teveel voor meneer de graaf. Maar de Jerom moet met niet te veel zottigheden meer afkomen, of deze geest gééft de geest.

Graaf: Voor mij moet gij die extra's er niet bijnemen, Rooseke. Als 't niet gaat dan gaat het niet. Ge hebt uw slaap nodig.

Rooseke: Vannacht gaan spoken; da's nog niks. Maar morgen moet ik in mijn japon op 't gras gaan liggen: voor dood! Dààr ben ik bang voor.

Graaf: Dat zou ik geloven. Zie dat ge er een longontsteking aan overhoudt, wat dan?

Rooseke: Dan zal de Jerom u een paar weken uw cognacske moeten brengen, meneer de graaf.

Graaf: Hij blijft van mijn cognac af!

Rooseke: Ja... Ik alleen... en gij natuurlijk. Wij twee weten van uwe cognac en voor de rest niemand niet.

Graaf: Dat is ons geheim.

Rooseke: Ons geheim, ja. En de Jerom weet het.

Graaf: Hij weet het?

Rooseke: Hij weet dat wij een geheim hebben en hij zou zo graag willen weten: welk.

Graaf: Maar hij weet niet welk?

Rooseke: Hij weet niet welk geheim.

Graaf: Dan is 't goed.

Rooseke: Maar hij heeft een vermoeden.

Graaf: 't Is niet waar!

Rooseke: Weet ge wat hij denkt?

Graaf: Wat denkt hij?

Rooseke: Hij denkt dat wij iets hebben.

Graaf: Dat wij wàt hebben?

Rooseke: Awel!

Graaf: Ik kan niet volgen.

Rooseke: Moet ik dat nu zeggen? Nu ben ik gegeneerd, hoor.

Graaf: Dat wij wat hebben, Rooseke? Ik moet het weten.

Rooseke: Een verhouding!

Graaf: Een wat?

Rooseke: Een affaire. Een relatie. Un amour pur!

Graaf: Wij?

Rooseke: Wij!

Graaf: Wat?!

Rooseke: Onnozel, hé. Kunt ge u dat voorstellen?

Graaf: Dat wij een verhouding zouden hebben?

Rooseke: Dat hij zoiets over ons kan denken.

Graaf: Ja...

Rooseke: 't Zijn lappen.

Graaf: Ja.

(Stilte. Toeschouwer ziet dat zowel Rooseke als de graaf verliefd zijn op elkaar, maar er niet voor durven uitkomen.)

Rooseke: Zal ik het vuur nog wat aanwakkeren, meneer de graaf?

Graaf: Pardon?

Rooseke: Leg ik er nog een blokske hout bij? Gaat u graag nog een beetje blijven lezen hier beneden? Of gaat u slapen?

Graaf: Och Rooseke, als gij hier straks, gehuld in een doorschijnend laken, gaat rondfladderen... dan kan ik maar best vertrekken. Mijn hart zou het begeven.

Rooseke: Ik begrijp het, meneer de graaf. Het niveau, hé.

Graaf: 't Is dat: het niveau. Als ik 12.500 Euro te veel had, ik zou het toch aan wat anders uitgeven, hoor.

Rooseke: 't Zijn dikkenekken met veel geld, maar geen manieren.

Graaf: Ik neem mijn fles cognac mee. Dan moet gij niet meer terug naar de kelder.

Rooseke: Ja, neem maar mee. Dat ze ze niet vinden.

SCENE 6

Op de overloop gaat de deur van logeerkamer Jaak en Stefanie open. Rooseke en de graaf schrikken. De graaf heeft de fles cognac al in zijn hand. Op paniekerige fluisterton:

Graaf: Wat nu?

Rooseke: Weg!

(De graaf en Rooseke duiken weg op een plaats waar het publiek hen ziet, maar de personages op de scène, merken hen niet op.)

Jaak en Stefanie komen in nachtkleding de trap af. Ze zijn op zoek naar eten en drank. Bedienen zich in de loop van de dialoog achter de bar van het nodige).

Jaak: Ik zou gezworen hebben dat ik iemand hoorde.

Stefanie: Gij ziet spoken gij.

Jaak: Ik wou dat ik er zag. Ik heb ervoor betaald. 25.000 Euro alstublieft.

(De graaf en Rooseke reageren verbaasd op dit bedrag.)

Stefanie: Da's veel te veel. Ik heb het u gezegd. Als ge 't eerst had omgerekend naar Belgische frank, dat hadt ge niet betaald. Een miljoen klinkt erger dan 25.000 Euro.

Jaak: Mijn laatste miljoen.

Stefanie: Wie geeft nu zoveel geld uit in één weekend.

Jaak: 't Is een investering. Voor een goei zaak.

Stefanie: Onze zaak is naar de knoppen, ja. Failliet nondedju.

Jaak: Niet vloeken, nondedomme. Dat staat niet voor een vrouw.

Stefanie: Waarom zou ik de schijn nog ophouden? Straks staan we op straat. Terug vanwaar we gekomen zijn.

Jaak: Tenzij de Rik ons helpt.

Stefanie: Ge hebt nog niets gevraagd?

Jaak: Ik durf niet.

Stefanie: En waarom niet? 't Is uwen beste vriend.

Jaak: Juist daarom. Ik ken hem zo'n beetje.

Stefanie: Hij gaat u helpen. Surtout als ons Caroline met Benny trouwt. Dan zijn we gerust. Hij gaat de schoonvader van zijn zoon toch een job geven als hij hoort dat ge zonder werk zit.

Jaak: Ziet gij dat zitten? Benny met ons Caroline?

Stefanie: Ze moeten elkaar nog wat beter leren kennen, maar dat zal wel lukken.

Jaak: Die twee kennen elkaar van bij hun geboorte. Ze zijn als broer en zus...

Stefanie: Als kat en hond wilt ge zeggen.

Jaak: Al gelijk. Mijn vraag is: Hoe kunnen die elkaar nu nog beter leren kennen?

Stefanie: Door te sexen! (*Ontstelde reacties graaf en Rooseke.*)

Jaak: Te wàt?

Stefanie: Te sexen! Copuleren! Vrijen! Neuken! (*Reacties graaf in stijgende lijn. Het beven van Rooseke verergert.*) Kent gij geen Vlaams, of wat?

Jaak: 't Is niet nodig ordinair te worden, Stefanie.

Stefanie: Anders verstaat gij mij niet.

Jaak: Ik versta het maar al te goed. Maar ik snap niet waar gij naartoe wilt. Waarom moeten ze van u persé poepen? (*De graaf krijgt het weer lastig.*)

Stefanie: Ons Carolien is nog een jong veulen. Veel te wild. Die moet getemd worden. Dat komt allemaal in orde als haar bloemeke is geplukt.

Jaak: Gij meent dat dus.

Stefanie: Wat?

Jaak: Dat het beter zal gaan als ze gevogeld hebben.

(Graaf krijgt een appelflauwte. Rooseke klopt hem weer bij met tikjes op de wang. Hun verblijf blijft voor Jaak en Stefanie verborgen.)

Stefanie: Da's zeker dat ik dat meen. Ik zie dat Benny zich uitslooft voor ons Caroline. Dus aan hem zal 't niet liggen. Als wij ons Caroline nu nog zo zot krijgen dat ze eropin gaat.

Jaak: Daarom dat ge met haar naar de gyneacoloog zijt geweest voor de pil.

Stefanie: Ja! Maar moest gij dat nu verraden, stommerik!

Jaak: Ik dacht goed te doen. In de hoop dat ze Benny wat zouden aanmoedigen. Het initiatief moet toch van hem komen.

Stefanie: En gij gelooft dat. Ge kent ons Caroline toch.

Jaak: Enfin, ze krijgen hier kans met hopen. Wij zullen wel een andere kant uitkijken. En Rik en Jeanine ook.

Stefanie: Maar nu ze weten dat Caroline de pil pakt, kunnen we achteraf niet meer gaan zeggen dat het van moetes is.

Jaak: Was dat uw bedoeling? Zoudt gij mijn beste vriend bedriegen?

(De graaf zit zich mateloos te ergeren. Rooseke heeft er haar werk mee hem stil te houden.)

Stefanie: Nood breekt wet, hé Jaak.

Jaak: Maar met dat ge nu over bedriegen spreekt... (Voorzichtig aanbrenghend)

Stefanie: Ge gaat mij toch geen bekentenissen doen!

Jaak: Als gij nu eens met de Rik zoudt...(aanpappen). *(De graaf krijgt weer een appelflauwte.)*

Stefanie: Ik? Met de Rik?!

Jaak: Ge gaat wat flodderen. Beetje flemen. Beetje mouwvegen. En ge laat hem af en toe eens onder uw bloeske tasten.

Stefanie: Moet gij een peer tegen uwen appel?!

Jaak: Maar daar doet ge toch niks verkeerd mee.

Stefanie: Ge vraagt mij van u te bedriegen, Jaak.

Jaak: Maar dat is geen bedriegen, want ik ben van de zaak op de hoogte.

Stefanie: Denkt ge daar iets mee te bereiken?

Jaak: We moeten alle registers opentrekken, Stefanie. En helpt hij mij niet voor uw schoon ogen; dan helpt hij misschien wel omdat hij zich schuldig voelt. In 't ergste geval kan ik hem nog altijd chanteren.

Stefanie: En da's dan uwen beste vriend.

Jaak: Ja.

Stefanie: Ik beklaag uw vijanden.

Jaak: Die heb ik niet.

(Jaak en Stefanie hebben intussen gevonden wat ze zochten en maken aanstalten met drank en voedsel weer naar boven te gaan).

Stefanie: Laten we dat licht hier branden?

Jaak: Het was aan. Dat ze het zelf uitdoen.

(Terwijl ze verder naar boven gaan:)

Stefanie: Dat eten van daarstraks was gene vette.

Jaak: Gene vette? Het droop van het vet. Dan is 't bij ons in de kantine een vijf-sterrenhotel.

Stefanie: Amaai en daar wordt zo van geklaagd.

Jaak: Ik heb veel zin om mijn geld terug te vragen.

Stefanie: Dat zoudt ge sowieso kunnen doen. Als 't lukt, kunnen we weer een tijdje voort.

(Jaak en Stefanie gaan hun kamer in.)

SCENE 7

(De graaf en Rooseke komen te voorschijn. Beiden geven nu uiting aan hun verontwaardiging.)

Rooseke: Hebt ge dat nu gehoord? Mijn eten gene vette?!

Graaf: Niets van aantrekken, Rooseke.

Rooseke: Ik trek mij dat wel aan. Want ik kàn goed koken, maar ik mocht niet van de Jerom. Probeer maar eens iets te maken van worst met bloemkool. Ik heb mij aan de instructies gehouden.

Graaf: Ze verdienen niet beter dan slechte wijn en boerenkost.

Rooseke: Maar ge hebt het gehoord, hé. Ik heb het voorspeld: ze gaan hun geld terugvragen.

Graaf: Geld! Die had het over één miljoen en ik heb er maar een half gevraagd.

Rooseke: Zoveel!

Graaf: Waar is dat ander half miljoen gebleven?

Rooseke: Daar moet ik niet lang over nadenken. De Jerom heeft het allemaal in zijn eigen zak gestoken.

Graaf: Ik heb hem nog wel een fooi gegeven, omdat het idee van hem kwam.

Rooseke: Hij zal eens gelachen hebben.

Graaf: Die man is een bedrieger.

Rooseke: Een puist!

Graaf: Hij geeft mij de helft van wat hij gekregen heeft en dan laat hij mij nog voor de kosten opdraaien.

Rooseke: En ik kan al 't werk doen. Oeioei. Ik zal me mogen haasten om middernacht nog te halen.

Graaf: We blazen het weekend af.

Rooseke: Afblazen, meneer de graaf?

Graaf: Ja! Hebt ge die mensen beziggehoord? Hebt ge gehoord wat ze allemaal zeiden en van plan zijn? Crapuul is het. Uitschot.

Rooseke: Geen niveau.

Graaf: Totaal geen niveau.

Rooseke: Maar als ge 't afblaast dan moet gij uw geld teruggeven en ge hebt al zoveel kosten gemaakt. Het eten is in huis en het beddengoed moet toch naar de wasserij. Waarom zouden we nu niet efkes doorbijten?

Graaf: Gij moet het weten. Ik zou het voor u doen.

Rooseke: Voor mij, meneer de graaf? Maar dat is... dat is... dat is gentil, meneer de graaf. Maar we zetten door. Als ze een beetje content zijn, zwijgen ze van het geld en dan hebt ge dat toch binnen.

Graaf: Maar de andere helft eis ik van Jeroom terug.

Rooseke: Dat zou ik geloven! Den deugniet. Hoe is 't godsmogelijk. Dat er zo'n mensen kunnen bestaan. Hun baas zo bedriegen.

Graaf: Rooseke, wij zijn toch niet van deze wereld, geloof ik. Als ik die man en die vrouw daar zo bezig hoorde... Ik wist niet waar ik het had.

Rooseke: Dat heb ik gemerkt.

Graaf: Eigenlijk zou ik Jeroom moeten aangeven.

Rooseke: Eigenlijk wel. Maar euh... heeft u een vergunning?

Graaf: Om de politie te bellen?

Rooseke: Om uw kasteel te verhuren.

Graaf: Moet dat?

Rooseke: 't Zou wel eens kunnen.

Graaf: Ik heb alles aan Jeroom overgelaten.

Rooseke: De sloeber.

Graaf: Wat nu?

Rooseke: Laat ons eerst proberen het zelf op te lossen. Morgen pakt gij de Jerom aan. Als hij ontkent, dreigt ge met politie.

Graaf: Maar als hij mij geeft wat mij toekomt... dan... dan...

(dan...zal hij haar ten huwelijk vragen en met het geld een feest geven)

Rooseke: Wat dan?

Graaf: Dat zult ge dan wel zien.

Rooseke: Nu maakt ge mij zo nieuwsgierig dat ik niet ga kunnen slapen. Maar da's niet erg, want het zal nog wel even duren voor ik tussen de lakens lig.

Graaf: Eén ding staat vast: Jeroom krijgt zijn ontslag!

Rooseke: Da's beloofd?

Graaf: Goed geweten!

Rooseke: Dat maakt mijn dag weer goed.

Graaf: Na dit weekend mag hij zijn koffers pakken.

Rooseke: Ik zal hem met plezier helpen.

Graaf: Bon... dan ga ik nu naar bed.

Rooseke: Ik wou dat ik meemocht.

Graaf: Ja?! (*Hoopvol*)

Rooseke: Ik bedoel: dat ik kon gaan slapen.

Graaf: Maar u moet nog spoken. Juist ja. Nu goed. Tot morgen dan. 'Nacht Rooseke.

Rooseke: Goeienacht meneer de graaf. Slaap lekker. Vergeet uw fles niet.

Graaf: Fles?

Rooseke: Uw cognac.

Graaf: Juist. 'Nacht Rooseke.

Rooseke: Slaap lekker, meneer de graaf.

Graaf: Slaap lekker.

(De graaf gaat naar boven. Rooseke doet het licht uit van de bar. En sloft af richting keuken).

(Als ze weg is, breekt plots een onweer los. De scene wordt hel verlicht (door een bliksemschicht), gevolgd door een zware donderslag).

Uit de deur die naar eetkamer leidt, komt de butler tevoorschijn.

Hij belicht zichzelf met de zaklantaarn in zijn hand. Hij heeft alles gehoord en trekt zijn conclusies.)

Butler: Ontslag? Oké. Maar niet zonder een stevige vergoeding. Daar gaat hij nog spijt van krijgen.

(Weer bliksem en donder.)

Jerome stapt resoluut naar inkomdeur en gaat af. Geluid van hevige regen als de deur opengaat. Buiten de gloed van de open haard, brandt er nu geen licht meer. Het onweer zorgt voor klank- en lichtspel.

Doek

SCENE 8

Het onweer klinkt ver weg. Het zachte geluid van regen.

De scene is enkel belicht door de gloed uit de open haard.

Op de overloop gaat de kamerdeur van de Van Opstals open (coté jardin). Een in een griezelpak verklede Caroline komt uit de kamer geslopen. Ze heeft een zaklamp waarmee ze de scene belicht. Ze sluipt over de overloop en luistert aan de deur van de Van de Putte's.

Net als ze zich bukt om door het sleutelgat te loeren, gaat de deur open en komt Benny buiten. Ook hij draagt een griezelpak en heeft een zaklamp. Ze schijnen elkaar in het gezicht. Caroline schrikt van de beweging en deinst achteruit.

Benny triomfeert en lacht haar uit. Dit alles pure pantomime. Zonder enig geluid te geven. Ze stoten elkaar aan. Duwen elkaar weg. Net als er door Caroline één kik gegeven wordt en ze zichzelf dreigen te verraden, horen ze een geluid uit de keuken.

Luid gekletter van brekend glaswerk. Een korte kreet (van Rooseke). (Rooseke heeft butler Jeroom in de keuken betrap op diefstal van flessen cognac uit de kelder. Jeroom laat de zes flessen vallen en zal later wegvlugten met de jaguar van Rik.)

Benny en Caroline duiken broederlijk naast elkaar weg op de overloop. Als het weer helemaal stil is, kijken ze elkaar vragend aan. Besluiten dan op onderzoek uit te trekken.

Ze sluipen naar beneden. Caroline voorop. Als zij bijna beneden is, komt Rooseke uit de keuken gelopen. Ze heeft een laken om zich heen gedrapeerd, klaar voor het spookspel, maar haar aangezicht is onbedekt. Een lange, rammelende ketting om haar middel hindert haar bij het lopen. Rooseke probeert de telefoon te bereiken. Net als ze bij het toestel is geraakt, wordt ze brutaal door Benny en Caroline langs achter gegrepen en gevloerd.

Rooseke begint luid te gillen en te krijsen. Caroline en Benny laten zich niet onbetuigd en maken vooral spookgeluiden, onderbroken door gegiechel en gelach.

Rooseke wordt met haar eigen ketting vastgebonden. Om het gillen te smoren, drukt Caroline haar hand op Roosekes mond. Rooseke schopt wild om zich heen. Benny probeert haar in bedwang te houden.

De ouders zijn door het gegil wakker geworden en verschijnen allen in nachtkledij op de overloop. Jaak knipt boven het licht aan. De scene is nu weer volledig belicht. Ze komen lachend naar beneden.

Rik: Bravo!

Jaak: Wat ne show!

Caroline: Die hebben we.

Benny: Is dat niet grappig? Het spook had meer schrik van ons dan wij van haar.

Caroline: Pa ge moet uw geld terugvragen. Wij hebben hier voor het entertainment gezorgd vanavond. Laat ze betalen.

Rooseke bijt Caroline in de hand. Caroline gilt, trekt haar ene hand terug, maar legt meteen de andere hand op Rooseke's mond. Aa! Die bijt!

Jaak: Een spook met tanden!

Jeanine: Wie is 't? Iemand dat wij kennen?

Benny: 't Is een vrouw.

Jeanine: Hoe weet gij dat?

Benny: Ik heb het gevoeld.

Caroline: Profiteur.

Benny: Ik kon er niks aan doen. Ik moest ze toch vastbinden?

Stefanie: Laat ze nu maar los, mannekes. Jullie zijn gewonnen.

(Benny wil de ketting losmaken, maar van zodra Caroline haar hand wegneemt, begint Rooseke luid te schelden en te schoppen. Benny heeft het lastig om haar los te maken. Hij doet er een stuk van volgende scene over.)

Rooseke: Godverdommese driedubbele idioten!

Jeanine: Hela madameke, mijne zoon geen vuil woorden leren, hé.

Benny: Moe-oe, ik ken vuiler woorden dan dat, zè! *(Verveeld tot Jeanine)*

Rooseke: Weet ge wat ge gedaan hebt?!

Caroline: Wij hebben een spook gevangen en ingepakt. Maar 't spook kan niet tegen haar verlies. Niet sportief van dat spook. Foei!

Rooseke: En dat durft dan nog een groot bakkes zetten!

Jaak: Hebben ze u wat te hard aangepakt, madam?

Rik: Benny, wat hebben wij u geleerd? Beetje respect voor mensen op leeftijd, hé jongen.

Rooseke: Respect? Er heeft hier niemand respect voor gelijk wie of gelijk wat. Hoe zoudt ge 't die snotapen geleerd hebben? Ge hebt zelf geen respect. Gij zijt allemaal stuk voor stuk dikke egoïsten! Snobs! Ik walg van mensen gelijk gij!

Jeanine: Moeten wij ons dat allemaal laten zeggen? Reageert nu eens, Rik.

Rik: Gij kunt toch ook klappen.

Jeanine: Hapt naar adem. Mond gaat open en dicht zonder geluid te maken.

Jaak: Nu niet meer.

Rooseke: Geef mij die telefoon en sta daar zo niet te staan. Doe iets! Maak mij los.

Benny: Ja madam, ik ben bezig, maar gij zit niet stil.

Caroline: Naar wie gaat ge bellen? *(Geeft de telefoon.)*

Rooseke: De politie verdomme! *(Probeert verbinding te krijgen)*. Ik hoor niks.

Caroline: Zeker doof geworden van uw eigen gekres. Geef hier. *(Neemt hoorn over. Luistert.)* Waarom wilt ge de politie bellen? Omdat wij u hebben gevloerd?

Rooseke: Doe niet zo belachelijk. *(Pakt hoorn weer af. Probeert weer verbinding te krijgen.)* Die lijn is dood.

Benny: Telefoonrekening niet betaald, madam?

Stefanie: Niet te verwonderen dat ge geen verbinding krijgt.

(Toont afgeknipte telefoondraad. Rik komt ernaar kijken. Rik en Stefanie staan nu heel dicht bij elkaar.)

Rooseke: Oh nee! Wat nu!

Jeanine: Zeg wat is er hier aan de hand?

Jaak: *Dat zou ik nu toch ook eens willen weten.*

(Jaak herinnert Stefanie eraan dat ze toenadering moet zoeken tot Rik.)

Rooseke: De Jerom heeft dat op zijn kerfstok. Die heeft dat gelapt. Maar daar gaat hij niet goed van zijn.

Jeanine: Hier is iets louche aan 't gebeuren en ik weet niet of ik daar getuige van wil zijn.

(Jaak heeft het losmaken van Rooseke nu van Benny overgenomen).

Jaak: We hebben niet veel keuze. *(Stefanie geeft Jaak het signaal dat ze aan haar verleidings-offensief gaat beginnen. Jaak geeft haar de pap in de mond.)* Zeg Stefanie, wat krijgt jij zo ineens? Ge ziet zo bleek?

Stefanie: Ik word nu toch zo draaierig. Ik krijg geen adem. O help. *(Zakt met veel gevoel voor drama door haar knieën. Zorgt dat ze in de armen van Rik belandt.)*

Rik: Stefanie! Allez! Die zakt gewoon door haar knieën. Hebt ge dat nu gezien, zeg?

Jaak: Hou haar vast. Laat ze niet los. Leg haar zachtjes op de grond. *(Rik legt Stefanie volgens instructies op de grond).* Klopt haar hart nog? Luistert eens.

Rik: Moet ik dat doen? *(Jaak gebaart driftig van ja, dus legt Rik langzaam en aarzelend zijn hoofd op Stefanies borst.)*

Caroline: *Dat kunt ge ook voelen aan de pols. (Duwt Rik weg. Grijpt Stefanie bij de pols. Tikt op de handen).* Ma, make! Make word eens wakker! 't Is nu niet de moment om in slaap te vallen.

Jaak: Ze kreeg geen lucht, zei ze. Doe mond op mond! *(Tot Rik)*

Rik: Wie? Ik?

Jaak: Ik ben met dees madam bezig.

Caroline: Hey pa! 't Is uw vrouw!

Jaak: En de Rik is mijn beste vriend. Allez vooruit, Rik!

Rooseke: Ik ben los.

(Heeft zelf haar ketting losgemaakt. Jaak zoekt gauw een andere bezigheid en ontfermt zich nu over de telefoondraad.)

Jeanine: *Een nat washandje in haar gezicht. Dat kan helpen.*

(Loopt naar bar op zoek naar water en handdoek.)

(Rik buigt zich aarzelend over Stefanie, maar durft niet tot de behandeling over te gaan. Jaak staat gespannen af te wachten. Kapotte telefoondraad in de hand. Benny grijpt in. Loopt naar Jaak.)

Benny: Laat mij die telefoon repareren. Kijkt gij naar uw vrouw. *(Kijkt even naar de draad en trekt direct zijn conclusies).* Daar is niets meer aan te doen. *(Houdt de hoorn tegen zijn oor.)*

Jeanine: Hoe?!

(Heeft Benny gehoord, maar niet gezien dat het over de telefoonlijn ging. Denkt dat het over Stefanie gaat.)

Benny: Zo dood als ne pier.

Jeanine: Stefanie?!

Benny: De telefoon!

Jeanine: Ah, de telefoon!

Rooseke: En da's niet erg, zeker. Maar dat ge 't ziekenhuis niet kunt bellen, dat is misschien wél erg?

Caroline: Moet ze naar 't ziekenhuis? Zo bleek ziet ze toch niet, pa.

Jaak: Allez kindje, uw moeder ziet zo wit als nen doek.

Rooseke: Dan toch ene die per ongeluk in de gekleurde was heeft gestoken.

(Stefanie oordeelt dat het tijd wordt de comédie stop te zetten en komt langzaam bij. Kijkt Rik dwepend in de ogen. Grijpt zijn hand vast en laat niet los.)

Stefanie: Waar ben ik?

Rik: Stefanieke?

Stefanie: Och Rik, chance dat gij er stond. Gij hebt mij opgevangen. Merci.

Rik: 't Is nikske, Stefanie. Kleine moeite.

Stefanie: Woog ik niet te zwaar?

Rik: Ik ben erger gewoon.

Jeanine: Zal 't gaan, ja?

Rooseke: Madam is terug wakker? Mag ik dan eindelijk uw aandacht? Heeft er iemand een GSM bij?

Benny: Ik mocht 'em niet meebrengen van ons va.

Rik: Gij belt veel te veel. Pas op, onzen Benny zijn rekeningen kunnen tellen.

Jeanine: En den onze hebben we ook niet mee. Iedereen gelijk voor de wet. Als de zoon niet mag, dan de vader ook niet. Da's de regel.

Rooseke: Dat gaat me allemaal niet aan. Ik vraag gewoon een GSM of iets waarmee we de politie kunnen verwittigen.

Jaak: Ik heb mijn GSM in de auto laten liggen.

Rooseke: Kunnen we die gaan halen, alstublieft?

Jaak: Waar zijn mijn autosleutels?

Caroline: Die hebt ge aan de Jerom gegeven.

Rooseke: 't Is niet waar!

Jaak: Wat?

Stefanie: Hebt ge uw sleutels nog niet terug?
Jaak: Nee. Rik, hebt gij toevallig uw sleutels al teruggekregen?
Rik: Nee. Maar ik ben er ook naar vergeten te vragen.
Rooseke: Nu zijn we goed af.
Benny: Misschien heeft hij ze in het contact laten steken.
Caroline: Dat zou best kunnen. 't Zag er zo'ne stomme uit.
Jaak: Kom we gaan zien.

(Rooseke, Jaak, Benny en Caroline lopen naar buiten.

Stefanie, Jeanine en Rik blijven binnen. Rik omdat hij niet anders kan. Stefanie blijft zijn hand vasthouden.)

Jeanine: Zijt ge nu al wat beter, Stefanie?
Stefanie: Ja, maar ik voel mij nog altijd heel draaiërig.
Rik: Houdt u maar goed vast.
Stefanie: Stoort het niet?
Rik: Neenee. Doe maar.
Jeanine: Er gebeuren hier eigenaardige dingen.
Rik: Daarvoor zijn we in feite ook gekomen, hé. Als er niks eigenaardigs zou gebeuren, dan zouden we niet content zijn.
Stefanie: Maar gij zegt daar zo iets.
Rik: Heb ik iets gezegd?
Stefanie: Wie weet hoort dit allemaal bij het spel. Al dat gedoe rond die telefoon enzo. De paniek bij dat mens. Dat was toch de kokkin, hé.
Jeanine: Wat gij een kokkin noemt.
Stefanie: Zij werkt in dit kasteel. Ze heeft een toneeltje opgevoerd en wij zijn erin getrapt.
Rik: Zo stom?
Stefanie: 't Was goed gespeeld.
Rik: Dat wel.
Jeanine: Dus gij denkt dat we ons nergens zorgen over moeten maken?
Stefanie: Dat zou toch kunnen. Dat het allemaal gespeeld is.
Jeanine: Houden ze ons voor niks tot een kot in de nacht wakker?
Stefanie: Stel u voor.
Jeanine: Ik ben kapot van de vaak en eigenlijk voor niks?!

Rik: Dat weten we nog niet, hé schat. Laat ons eerst eens horen of die meid de politie echt gaat bellen of niet. Als ze echt heeft gebeld, dan zijn we gerust: want dan is er inderdaad iets ergs aan de hand.

Jeanine: En dan zijn we gerust.

Rik: Ge snapt wat ik wil zeggen.

Jeanine: Ik snap er niks meer van. Ik ben te moe om te denken. Ik zou willen gaan slapen.

Stefanie: Maar ga gerust slapen, kind. We zullen u wel komen wakker maken, als 't nodig is.

Jeanine: Als ik mijn acht uren slaap niet heb gehad dan ben ik gene mens.

Rik: Nee da's waar, schat. Ga slapen. Ik kom direct.

Jeanine: Allez vooruit. Doe iedereen de groeten. Tot morgen.

Stefanie: Slaapwel, Jeanine.

Rik: Tot straks, poezewoefke.

(Jeanine sloft naar boven. Gaat hun kamer in. Sluit de deur.)

SCENE 9

(Stefanie zit Rik gespannen aan te staren.)

Stefanie: Eindelijk alleen.

Rik: Euh...ja.

Stefanie: Zou ze nog terugkomen?

Rik: Niet voor morgenvroeg.

Stefanie: Slaapt ze vast?

Rik: Heel vast.

Stefanie: Goed.

Rik: Hoe bedoelt ge?

Stefanie: 't Zal deugd doen.

Rik: Dat wel.

Stefanie: Zeg Rik... Hebt gij zin...

Rik: Ja, ik heb dorst. Haastig *(doet of hij verkeerd begrijpt)*

Stefanie: Daar is de bar.

Rik: Wilt gij iets...*(Probeert zich los te maken.)* van de bar?

Stefanie: Wat hebben ze hier allemaal?

Rik: Ik zal eens zien. *(Rik staat op. Stefanie gaat met hem mee. Wijkt niet van zijn zijde.)* Wat drinkt gij graag?

Stefanie: Och een cognacske zou smaken. Hebben ze dat?

Rik: Ja. Maar gene goeie.

Stefanie: Geef maar. Ik ben geen kenner. Ik proef het verschil niet tussen goeie of slechte cognac. Gij wel?

Rik: Bwoah...

Stefanie: Niet zo bescheiden, Rikske. Ik heb van Jeanine gehoord dat gij al jaren wijn gaat proeven. Dan zult ge er toch iets van kennen.

Rik: Klein beetje.

Stefanie: Och gij zijt schattig. Dat vind ik nu echt onwaarschijnlijk lief. Dat komt ge niet gemakkelijk tegen: nen bescheiden vent.

Rik: Cognacske voor madam. (Zet glas voor haar neer). En wat ga ikzelf nu drinken?

Stefanie: Gij als wijnkenner? Is er hier geen goeie wijn?

Rik: Nog niet geroken of geproefd. *(Zal zich tenslotte ook een cognac uitschenken.)*

Stefanie: Ge zoudt hier anders toch een fameuze wijnkelder mogen verwachten.

Rik: Misschien hebben ze die wel. Maar niet voor gasten gelijk wij. Ze houden het beste voor ons verstopt.

Stefanie: Denkt ge? Dat zou ik heel oneerlijk vinden. 't Is verdomme duur betaald, dit weekend.

Rik: Ik heb het gehoord. Jaak heeft iets gelost over de prijs. Kan tellen, hé.

Stefanie: Jaak zou over de prijs moeten zwijgen. Per slot van rekening hebben wij jullie uitgenodigd. Jullie moeten niet weten hoeveel het ons gekost heeft.

Rik: Jullie moeten er warmpjes inzitten als ge er zoveel kunt aan uitgeven.

Stefanie: Och, 't valt wel mee. Niet dat we het door deuren en vensters moeten buitenzwieren.

Rik: Dat moet ge nooit doen.

Stefanie: Ik hoop dat dit weekend geen weggesmeten geld zal zijn.

Rik: Zal wel niet, zeker?

Stefanie: Ik hoop dat ik nog iets mag beleven dit weekend. 't Is al gelijk wat. Dat mag zelfs iets van amoureuze aard zijn. *(Benadert Rik zeer sensueel.)*

Rik: Wat wilde gij zeggen?

Stefanie: Kunt ge dat niet raden?

Rik: Daar ben ik nooit goed in geweest. Kruiswoordraadsels dat gaat nog. Maar ander raadseltjes...?

Stefanie: Zijt ge niet op uw gemak, Rik?

Rik: Nee.

Stefanie: Kunt ge niet volgen?

Rik: Nee.

Stefanie: Hebt gij het niet door als een vrouw avancekes maakt?

Rik: Ik zou het niet weten.

Stefanie: Weet ge 't niet?

Rik: Weet gij het?

Stefanie: Ik ben nog aan 't denken.

Rik: Kunt gij dat? *(Doet een mislukte poging grappig te klinken.)*

Stefanie: Hoe is 't op 't werk, Rik?
(Moet even slikken. Staakt verleidingspoging. Begint Rik uit te horen.)

Rik: Hè?!

Stefanie: Hoe gaat het met de zaken? De zaken gaan goed?

Rik: Euh, ja. 't Is te zeggen: ja, de zaken gaan goed. En hoe gaat het met de zaak van de Jaak?

Stefanie: Bwoah... Ik hoor hem toch niet klagen. Dan zal 't wel in orde zijn, zeker. Gij hoort waarschijnlijk meer over hem klappen dan ik.

Rik: Zou het?

Stefanie: Wat zeggen ze over de zaak van de Jaak? Er zal in uw kringen toch wel wat afgeroddeld worden.

Rik: Dat wel.

Stefanie: En wat wordt er dan gezegd over de zaak van de Jaak?

Rik: Over de Jaak van de zaak? Euh, 'k weet niet. Niks. Niks speciaals. Waarom vraagt gij dat?

Stefanie: Zomaar. Uit curieuziteit.

Rik: Ah... Zeg... En over die van mij? Wordt er over die van mij iets gezegd?

Stefanie: Over Jeanine?

Rik: Nee, over mijn zaak, mijn firma. Hebt gij niets opgevangen via de Jaak?

Stefanie: Over u?

Rik: Over mij of mijn zaak.

Stefanie: Niks dan goed. Wat dacht ge? Komt weer dichterbij. Heel verleidelijk.

Rik: Ik weet niet. Ik weet niet wat ik moet denken. *(Ongemakkelijk):*

Stefanie: Weet ge 't niet? Moet ik u de pap in de mond geven, misschien?

(Pakt Rik plots beet. Omhelst en kust hem ontstuimig. Rik staat met de rug naar de deur.)

SCENE 10

(Op dat ogenblik vliegt de deur open.

Het is Jaak die de deur opendoet en Rik en Stefanie uit elkaar ziet stuiven. Hij blokkeert de ingang tot de twee zich hersteld hebben.

Het gezelschap komt totaal van de kaart (en een beetje nat van de regen) terug binnen. Rooseke loopt meteen verder naar de keuken. Zij gaat materiaal halen.)

Benny: Onze jaguar is gepikt, va!

Rik: Wat?!

Jaak: Mijn auto staat er nog, maar de startkabels zijn doorgesneden. We kunnen niet weg.

Rik: Mijne jaguar gepikt?

Caroline: En we kunnen ook niet aan de GSM.

Benny: We zullen moeten inbreken, want de deur is vast en de sleutels zitten niet in het contact.

Rik: Mijnen auto weg?!!

Stefanie: Maar ligt de GSM er nog in?

Jaak: Als hij er nog inligt, dan steekt hij in het handschoenkastje. Dat kunnen we vanbuiten natuurlijk niet controleren. We moeten erin.

Rik: Dat kan toch niet! Die kan toch niet gepikt zijn!

Benny: We komen materiaal halen.

Caroline: Rooseke is wat bijeen gaan zoeken.

Rik: Maar zijt ge zeker dat hij weg is? Ge hebt toch goed gekeken?

Benny : Daar kunt ge nu moeilijk naast zien, hé va.

Jaak: En voor mijn startkabels: ik kan de pechdienst niet bellen want we hebben geen telefoon!

Rik: Weet gij wat dat kost: ne Jaguar????!!! *(Schreeuwt)*

Stefanie: Rustig rustig. Niet panikeren.

Rik: Niet panikeren?! Mijn fortuin!!!

Stefanie: Wat hebben we daarjuist gezegd? Hè, weet ge 't nog? Van echt en niet echt? 't Komt uit, hé. Ze heeft de politie niet gebeld en ze wist hoogst waarschijnlijk op voorhand dat dat niet zou kunnen. Dus ge kunt gerust zijn: 't is allemaal niet echt.

Caroline: Wat is niet echt?

Stefanie: Alles. 't Is voor te lachen.

Jaak: Stefanie, die doorgesneden startkabels vind ik niet om mee te lachen.

Benny: Die mensen hier vinden dat misschien om uw eigen dood te lachen.

Stefanie: Ge trapt er allemaal vierkant in.

Jaak: Stefanie, ik denk niet dat ge gelijk hebt.

Stefanie: Hoe, ik heb geen gelijk. Ik heb altijd gelijk.

Rik: Deze keer niet!!!

Stefanie: Wat?!

Rik: We moeten de politie bellen.

Benny: Dat proberen we al een half uur.

Rik: Ik moet mijne jaguar terug! Waar halen die dat nu uit om met mijne jaguar te gaan vliegen?

Caroline: Ne jaguar die kan vliegen? Wat model is dat?

Benny: Goed zenne. Gij zijt zeker de plezantste thuis?

Caroline: Als ik alleen ben toch.

(Rooseke komt terug uit de keuken. Ze heeft een hamer, een tang en een zaag bij.)

Rooseke: Voilà! Ik heb gevonden wat ik zocht.

Caroline: Een hamer, een tang en een zaag?

Jaak: Denkt gij daarmee het slot te forceren?

Rooseke: Ja.

Jaak: Van mijnen auto?

Rooseke: Ja.

Jaak: Zijde gij zot?!

Rooseke: Nee.

Jaak: Moet 'em kapot?

Rooseke: Nee, hij moet open.

Jaak: Wat zijt gij van plan? De ruit in te kloppen?

Rooseke: Als 't moet.

Jaak: Niks van. Gij blijft daar af. Gij blijft van mijnen auto!

Rik: En mijnen auto? Waar is de mijne?

Rooseke: Weg! Gepikt! De Jerom heeft uwe jaguar ge-car-jagd.

Rik: Ge-wat?

Benny: Gestolen! Zeg waar is ons moe?

Stefanie: Gaan slapen. Ze was moe.

Benny: Ons moe moe?

Jaak: Nu al?

Caroline: Kan die slapen onder deze omstandigheden?

Stefanie: Ze was het spelleke beu.

Rooseke: Welk spelleke?

Stefanie: Dat stom weekend-spelleke. Dat grieznel-gedoe hier in dit kasteel. Ge moogt stillekesaan met iets straffers uit den hoek komen of wij vragen ons geld terug.

(Voor Rooseke of de anderen kunnen reageren, weerklinkt een ijzelijke en langgerokken kreet (van de graaf) uit de keukenvertrekken. Rooseke laat van schrik haar gereedschap vallen. Het gezelschap blijft onbeweeglijk staan. Het blijft even muisstil en dan volgt er een gesakker en gevloek.)

Graaf (off) Godverde-nonde-nonde-miljaar-de-nonde-dju!

Rooseke: Balthazar? *(Verbaasd omdat ze de graaf nooit eerder zo hoorde vloeken.*

Allen: WIE IS BALTHAZAR?

Rooseke: Awel...

Allen: Wèl?!

Rooseke: De graaf!

Allen: De graaf???

Rooseke: Er moet iets verschrikkelijks gebeurd zijn.
(Schiet plots in actie en dribbelt naar de keuken en af.)

Stefanie: Oh oh! *(Stefanie profiteert ervan om Rik weer vast te grijpen.) Och nu heb ik schrik. Mijn hart! (Legt Riks hand op haar borst. Deze reageert gegeneerd.) Voel dat eens kloppen.*

(Jaak vindt het nu minder gepast, maar waagt het niet er een opmerking over te maken. Hij neemt het initiatief om Rooseke te volgen.)

Jaak: Kom mee!

Caroline: Span-nend!

Benny: Vindt gij dat spannend? Vermoeiend, ja.

Jaak, Caroline en Benny lopen eveneens af via keuken.

Rik: Zouden wij ook niet gaan zien, Stefanie?

Stefanie: Rik, ik heb schrik!

Rik: Maar waarom? Da's toch stom. Ik ben bij u.

Stefanie: Gij moet mij redden.

Rik: Ge zijt toch niet in gevaar.

Stefanie: Dat weet gij niet.

Rik: Ge moet niet bang zijn. Als het is, gelijk gij denkt dat het is, dan is er geen reden om schrik te hebben of ongerust te zijn. Dan is het allemaal doorgestoken kaart en staat mijne jaguar hier straks terug voor de deur.

Stefanie: En anders?

Rik: En anders? Dan leg ik klacht neer bij de politie!!!

(Een hysterisch, gillende graaf komt vanuit keuken de scene opgelopen.)

Graaf: Help! Politie! Moord! Brand! Verkrachting!!!

(Rooseke, Jaak, Caroline en Benny komen eveneens vanuit keuken de scene ophollen.)

Rik: Wat is er? Wat is er?

Stefanie: Wat heeft 'em?

Graaf: Houdt de dief!!!

Caroline: Zeg wat is 't nu? Moord, brand, verkrachting of diefstal?

Graaf: Rooseke, hij is ermee weg!

Rooseke: Ja, meneer de graaf. Maar niet met alles.

Benny: Met wat is hij weg?

Caroline: Met de noorderzon, denk'.

Graaf: En in de keuken... zes kapotte flessen op de grond! *(Jammert)*

Rooseke: Ja, meneer de graaf. Een ongelukske.

Graaf: Een ramp!!!

Benny: Zes kapotte flessen :... een ramp?

Rooseke: Ik wou hem tegenhouden en toen liet hij ze vallen.

Graaf: Hij liet ze vallen! Wat een verschrikking!!!

Rooseke: Ik wou de politie bellen, maar...

Graaf: Ik ben bestolen!!!

Jaak: Die doet nu zo pathetisch?

Stefanie: En dat voor ne graaf? Ik had mij den adel veel voornamer voorgesteld.

Rik: Is 't wel nen echte?

Stefanie: Och ja, dàt zal 't zijn. Maar Rik, gij zijt slim.

Rik: Slimme-rik zeggen ze toch, hè.

Stefanie: Natuurlijk is dat genen echte. Da's nen acteur.

Jaak: Dan toch genen echte acteur, maar nen amateur.

Graaf: Rooseke... Wie zijn deze mensen? *(Alsof hij uit een trance ontwaakt.)*

Rooseke: Dat zijn uw gasten, meneer de graaf.

Graaf: Mijn gasten?

Rooseke: Ocharme, meneer de graaf is totaal de kluts kwijt.

Graaf: Och ja, mijn gasten.

Benny: Hij heeft 'em teruggevonden.

Graaf: Laat ze vertrekken. We blazen het weekend af.

Jaak: Wablief? Ik heb hiervoor betaald, zè.

Rooseke: Meneer zegt dat hij ervoor betaald heeft, meneer de graaf.

Jaak: En nog geen klein beetje.

Graaf: Geef ze hun geld terug.

Jaak: Wat?!

Stefanie: Aanpakken, Jaak. Pak aan!

Rooseke: Klein probleemke, meneer de graaf.

Graaf: Rooseke, nu niet! Ik moet denken, denken. Wat moet ik doen?

Jaak: Mijn miljoen teruggeven, nondedju. Dàt moet gij doen!

Graaf: Miljoen?

Rooseke: Da's het probleem. Meneer de graaf heeft geen miljoen gekregen.

Stefanie: Wat?!

Jaak: Zijt ge ermee aan 't zwanzen of wat is 't? Ik weet toch hoeveel ik betaald heb.

Rooseke: Neenee, wij zijn bedrogen.

Jaak: Gij? Ikke, ja! Mijn geld terug!

Graaf: Jeroom heeft mij slechts de helft gegeven.

Rooseke: Met de rest is 'em foetsie!

Jaak: Kan me niet schelen, ik wil mijn geld terug.

Stefanie: Jaak, luistert eens naar meneer, hij heeft maar de helft gekregen, zegt hij.

Jaak: Maar ik wil het dubbel terug.

Rik: Gij werkt met intrest. Nu snap ik hoe gij dat doet.

Jaak: Gene zever, hé zeg!

Rik: Zit gij zo op uw centen? Wat is nu voor u een miljoen?

Jaak: Een kapitaal!

Rik: Ge hebt gelijk. Ge moet op de kleintjes passen.

Jaak: Maar ge snapt het niet!

Stefanie: Jaak, houdt u in! *(Bang dat hij hun faillissement zal verraden.)*

Jaak: Al vijftientig jaar, Stefanie! Maar nu ontplof ik!

(Een luide knal doet iedereen verstommen.)

(De butler is teruggekomen om een nieuwe voorraad cognacflessen in te slaan, maar is met de jaguar van Rik tegen een boom geknald.)

Rik: Wat was dat?

Benny: 't Kwam van buiten!

(Benny, Caroline en Rik hollen naar de deur.)

(Rik doet als eerste de deur open. Een hevige windvlaag (hoorbaar en zichtbaar gemaakt door het spel) belet Rik om snel naar buiten te kunnen lopen. Hij moet als het ware tegen de wind optornen. Dit om de spanning op te drijven (en Jeroom de tijd te geven om ongezien weg te vluchten). Na Rik is het de beurt aan Benny en Caroline om zich in slow-motion naar buiten te vechten.

De anderen wachten in spanning af.

Geluid van de gierende wind door de openstaande deur.

Caroline is net buiten als het gefrustreerde gebrul van Rik weerklinkt. Meteen overtuigend bijgestaan door zijn zoon Benny.)

Rik: (off) Nèèèè!!!! 't Is niet waar, hè! Zegt dat het niet waar is. Niet met dieje van mij! Nie de mijne!!!

Benny (off) Niet doen! Niet doen!!! Nèèè-jeu!!!!

(Een geluid van hout op ijzer. Rik die uiting geeft aan zijn frustratie door met een stok op de carrosserie te meppen. Dan weer een woest gehuil van Rik.

De graaf, Rooseke, Jaak en Stefanie wachten angstig af.

Caroline komt verslagen terug binnen. Ze sluit met veel moeite de deur achter zich, zodat het weer stil wordt. Ze gedraagt zich alsof ze een groot drama (tussen vader en zoon) zag gebeuren.)

Stefanie: Carolieneke, wat heeft de Rik?

Caroline: Ne kapotten auto.

Jaak: Wat?!

Caroline: Zijnen auto... kapot.

Stefanie: Rik zijnen auto?

Jaak: Zijne jaguar?

Rooseke: Kapot?

Caroline: Perte-totale!

Graaf: Totaal kapot?

Caroline: Tegen nen boom!

Rooseke: Dan is de Jerom terug! (*Plots paniek*) Help! Help! Jerom is terug!

Graaf: Wraak! Wraak! Houdt de dief!

(Jaak loopt naar de deur. Gooit ze open.

Weer effectenspel met de elementen.

Een felle windvlaag, blaast Jaak in slow-motion achteruit.

Een luide donderslag valt bijna samen met een bliksemflits. Kortsluiting. Het licht op de scène valt uit. Donder en bliksem volgen elkaar in snel tempo op. De scène wordt zodoende voldoende belicht door de bliksemflitsen.

Een door woede en wanhoop gedreven Rik, staat in de deuropening. Hij heeft een zware stok in de hand. Zijn kledij hangt slordig. Zijn haar is nat en in de war.)

Stefanie: Rik! (*Gilt boven onweer uit*).

Rik: Waar is 'em?! Waar is 'em?! De smeerlap verdomme! Ik maak er kip kap van!
(Brult vervaarlijk.)

Ijselijk gegil van Stefanie. Woest gebrul van Rik.

Luid gedonder en gebliksem.

Doek - Pauze

Tweede deel

SCENE 11

(Alle personages blijven zelfde kledij dragen.

Jaak, Caroline staan bij Stefanie en Rik. Stefanie probeert een treurende Rik op te beuren. Hij hangt apatisch in een zetel. De stok nog steeds in zijn hand.

De graaf en Rooseke staan een beetje apart op de scène.

Jeanine wordt nog steeds in haar slaapkamer gesitueerd.)

Jaak: Ja mannen, de Rik heeft ne fameuze klop gehad. Ik heb hem nog nooit zo neerslachtig gezien.

Caroline: 't Zou uwen auto eens moeten zijn.

Rik: Mijnen auto! Mijnen jaguar...!

Stefanie: Ja schatje, 't zijn toeren, hé.

Rik: Schroot!

Stefanie: En er is echt niks meer aan te doen?

Rik: Niks!

Stefanie: Pas op, ze kunnen veel tegenwoordig.

Caroline: Ma, gij hebt die'n auto niet gezien. Daar is niets meer aan te doen. Een hoop oud ijzer.

Rik: Schroot!

Caroline: Schroot, ja.

Stefanie: Zijt blij dat gij er niet inzat. Dan was 't met u misschien gedaan geweest.

Rik: Het is met mij gedaan.

Stefanie: Komaan sjoeke darling, niet zo pessimistisch. Ne kapotten auto dat is toch 't einde van de wereld niet. Koopt u nen andere en ge zult den deze rap vergeten zijn. Ander en beter.

Rik: Gij weet niet wat ge zegt.

Stefanie: 'k Zal zwijgen.

Jaak: Ge moogt het hem niet kwalijk nemen dat hij zo ambetant doet, Stefanie. Hij is zichzelf niet meer.

Rooseke: Ocharme, de sukkelaar.

Jaak: Nen goeien borrel heeft die nodig.

Graaf: Ik anders ook.

Jaak: Geeft ons allemaal iets te drinken, kom.

Graaf: Wie?

Jaak: Gij!

Graaf: Ik?

Jaak: Vergeet niet dat wij hier nog altijd te gast zijn. Zolang ik mijn geld niet heb teruggekregen, wil ik boter bij de vis.

Graaf: Rooseke, geef onze gasten iets te drinken.

Rooseke: Wat wilt meneer de graaf de mensen aanbieden?

Graaf: Ah euh... ge weet wel, hé Rooseke... Doe maar een goed fleske.

Rooseke: Een goed fleske, meneer de graaf?

Graaf: 't Is dat we het nodig hebben.

Rooseke: Ge hebt gelijk, meneer de graaf.

Rooseke sloft richting keuken.

Jaak: Een goed fleske van wat? Iets uit uwe wijnkelder?

(Rooseke heeft de keuken bijna bereikt als plots een schreeuwende butler en een brullende Benny in zijn kielzog de scene oprennen. Zij hollen Rooseke voorbij. Rooseke draait door de luchtverplaatsing om haar as, wankelt en valt dan omver. Intussen maken Jeroom en Benny een toertje over de scene. De andere personages zijn te verrast om te reageren.)

Butler: Houdt 'em tegen! Doet iets!!!

(Jeroom holt de trappen op. Benny springt hem naar de benen, maar grijpt ernaast en struikelt op de trap. Dit geeft Jeroom de kans een voorsprong te nemen en in de kamer van de graaf te verdwijnen. Caroline helpt Benny recht. Eerste blijk van bezorgdheid om elkaar.)

Caroline: Hebt ge u pijn gedaan?

Benny: Ja, verdomme.

Caroline: Hij ontsnapt.

Benny: Tedju!

(Benny krabbelt recht en strompelt verder de trappen op. Caroline schiet nu ook in actie. Zij wil Benny voorbijsteken. Benny laat zich niet onbetuigd en verhindert haar de doorgang.)

Caroline: Uit de weg!

Benny: Blijf hier! Die vent is gevaarlijk.

Caroline: Laat me door!

Benny: Ik eerst.

Caroline: Nee ik!

Benny: Ik!

Caroline: Ik!!!

Stefanie: Caroline!

Jaak, doe iets!

Stefanie : Ja wat?

(Rik schiet plots recht. Zint op wraak en stormt brullend de trappen op.)

Rik: Uit de weg! 'k Zal hem leren! Mijne jaguar vernielen!

Stefanie: Maar zoeteke toch! Blijf toch kalm.

(Benny en Caroline vinden het vreemd dat Stefanie Rik op zoveel troetelnaampjes trakteert. Zijn even uit hun concentratie en laten Rik voorbij rennen. Als ze merken dat ze geklopt werden, begint het gekibbel opnieuw.)

Caroline: Uw schuld.

Benny: Nee, die van u.

Caroline: Van u!

Benny: Van U-U-U!!!

Caroline: Gij zijt precies nen haan: U-u-kukelekuuuu!

Benny: Trut!

(Ze rennen schouder aan schouder de trap op. Ze geven elkaar niet de kans voorbij te steken. Rik heeft de deur van de graaf bereikt.)

Stefanie: Rikske pas op, hé!

(Rik probeert de deur open te krijgen. De deur geeft niet mee.)

Rik: Miljaar!

Benny: Op slot!

(Rik trommelt met zijn vuisten op de deur.)

Caroline: Gij met uw getreuzel.

Rik: Doet open!

Benny: Hadt gij mij niet tegengehouden, hé dan had ik hem gehad.

Rik: Doet open, zeg ik!

Caroline: Och jongen, ge zijt gevallen. Ge hebt hem laten ontsnappen.

Benny: Ik had hem bijna.

Rik: Ik krijg u wel!

(Rik brult tegen de gesloten deur. Klopt nog één keer op de deur en gaat terug naar beneden. Begint nerveus te ijsberen. Stefanie dribbelt achter hem aan.)

Caroline: Bijna is niet helemaal.

(Benny en Caroline komen weer samen de trap afhollen. Ze lopen naar de graaf.)

Benny: Hoe krijgen wij die deur open?

Graaf: Met de sleutel.

Benny: Die zit er langs binnen op.

Graaf: Dat klopt.

Benny: Dan is 't oké, hé.

Caroline: Is 't dan oké?

Benny: Hij heeft zichzelf opgesloten.

Graaf: In mijn kamer... *(Bezorgd, want denkt aan de geheime gangen.)*

Benny: Kan hij langs 't venster ontsnappen?

Graaf: Onmogelijk.

Benny: Dan zijn we gerust.

(De graaf zal een aantal pogingen ondernemen om het gezelschap attent te maken op de geheime gangen, maar wordt genegeerd.)

Stefanie: Gerust?!

Benny: Hij zit vast. Kan niet meer weg. 't Enige dat wij moeten doen is de politie verwittigen.

Caroline: En hoe gaat ge dat doen? Met den tamtam?!

Benny: Desnoods moet er iemand te voet naar 't dorp.

Caroline: Door dit hondenweer? In 't midden van de nacht?

Jaak: Gaan we daar wel iemand vinden? Die mannen werken hier niet 's nachts. Ge moet daarvoor naar 't stad.

Benny: Dan wachten we tot morgenvroeg.

Jaak: Da's beter. Dan kan de Rik intussen wat kalmeren. Hij zou die gast iets doen...

Rik: Ik wring hem de nek om!

Jaak: En dan in den bak vliegen wegens moord!?

STILTE

(Net als de graaf denkt dat hij eindelijk hun aandacht zal krijgen:)

Stefanie: Zeg maar wacht eens!

Jaak: Wacht eens voor wat?

Stefanie: Moord, zegt gij?

Jaak: Dat zei ik, ja. Gelijk hij nu doet? Hij is ertoe in staat.

Stefanie: Maar dat is het.

Jaak: Dat is wat?

Stefanie: Daar was het hen uiteindelijk allemaal om te doen.

Jaak: Om wat?

Stefanie: Eén van ons zover krijgen dat hij tot moord in staat zou zijn. Dé moord van het spel. "Trakteer uw vrienden op een moord." Rik is ne vriend. Gij trakteert. Hij mag de moord doen. En 't spel is gespeeld.

Jaak: Zou het?

Caroline: Maar enfin! Da's nu toch wat bij zijn haar gesleurd.

Rik: Moeten ze daarvoor mijnen auto in frut rijden?

Stefanie: Ge zult er ne nieuwe krijgen van hun verzekering. 't Was zeker in de prijs inbegrepen. We betalen niet voor niks zoveel.

Rik: Denkt ge?

Caroline: Ik geloof er niks van.

Benny: Zouden ze zover gaan?

Stefanie: Och jongen, wat ze tegenwoordig allemaal uitvinden om de mensen bezig te houden. Ik heb al 'aardiger dingen meegemaakt.

Rooseke: Madam, gij hebt veel fantasie, maar zo is 't niet.

Stefanie: Dat zult gij wel beweren. Gij moet het spelleke natuurlijk blijven spelen, anders vragen wij ons geld terug.

Rik: Jaak, vraag uw geld terug en koop mij nen nieuwen auto.

Jaak: Momentje momentje, ons Stefanie zou wel eens gelijk kunnen hebben. 't Is opgezet spel. Ze drijven ons tot het uiterste en dan zeggen ze: gefopt!

Rooseke: Jullie zijn allemaal zot! Kompleet kierewiet! Gewoonweg gaga!

(Graaf neemt uiteindelijk zijn toevlucht tot Rooseke om alarm te slaan.)

Graaf: Rooseke, zouden we niet beter...?

Rooseke: Zouden we niet beter wat?

Graaf: De uitgangen bewaken?

Jaak: Welke uitgangen?

Graaf: Zien dat hij niet ontsnapt.

Stefanie: Gij blijft dat spelleke verder spelen? Ik denk dat ik ga doen gelijk Jeanine. Ik kruip in mijn bed en ga slapen. 't Is genoeg geweest. *(Loopt naar de trap).*

Rik: Hij kan toch niet ontsnappen. Hij kan niet weg.

Graaf: Hij kan wel weg.

Jaak: Hoe? Hij kan weg?! Langs 't venster? Onmogelijk, hebt gij gezegd. Ik hoor het u juist nog zeggen!

Rooseke: Er is een geheime gang.

Caroline: Die dienstlift, bedoelt ge?

Rooseke: Nee, een geheime gang die ge niet ziet als ge ze niet weet zijn.

Stefanie: Waar is hier een geheime gang? *(Is blijven staan.)*

Rooseke: Overal. Door heel 't kasteel. Overal zijn er geheime gangen. Ge kunt van de ene kamer in de andere. Van boven naar beneden. Tot in de kelder.

Graaf: Daar is hij naartoe: de kelder! *(Jammert.)*

Rik: En kan hij weg?

Graaf: Er zijn verschillende uitgangen.

Rik: Komaan Benny, we pakken hem!

(Rik en Benny lopen af via keuken).

Rooseke: Voorzichtig!

Caroline: Wacht, ik ga mee!

Stefanie: Caroline! *(Caroline holt eveneens af. Stefanie kijkt naar Jaak. Die blijft rustig staan.)*
En gij?

Jaak: Als zij zich willen belachelijk maken.

Stefanie: Gij denkt dan toch ook dat het allemaal opgezet spel is.

Jaak: Ge kunt wel eens gelijk hebben.

Stefanie: Ik heb altijd gelijk.

Graaf: Als dat maar goed afloopt.

Jaak: Hoe zit het meneer de graaf? Krijgen wij nog een slaapmutske?

Graaf: Rooseke?

Rooseke: Ik durf nu niet naar de kelder, maar ik heb nog een fleske ergens verstopt. Wacht.

(Loopt af via deur eetkamer. Zij zit stiekem aan de cognac van de graaf en heeft zo haar eigen flessen verstopt).

Stefanie: Dat die Jeanine daar door kan slapen. Hebben we nu niet genoeg lawaai gemaakt?

Jaak: Ze zal moe geweest zijn.

Stefanie: Ik ben ook moe.

Jaak: Maar gaat dan toch slapen. Als er nog iets gebeurt, zal ik u wel komen wakker maken.

Stefanie: Ik zal vanzelf wel wakker worden. Als ik tenminste al in slaap geraak.

Jaak: Gij slaapt nog voor ge uw kopke hebt neergelegd.

Stefanie: Ge kunt wel eens gelijk hebben. Moe dat ik ben.

(Geeuwt tot ze in haar kamer is. Wuift naar graaf en Jaak. Gaat naar boven en af.)

SCENE 12

(Rooseke komt intussen uit eetkamer met een oude bestofte fles kostbare cognac en enkele glazen. Zij schenkt tijdens volgende replieken twee glazen uit.)

Rooseke: Madam is gaan slapen?

Jaak: Ze was moe.

Rooseke: Ik wou dat ik ook zo gerust kon zijn.

Graaf: Jerom maakt geen schijn van kans. 't Is drie tegen één.

Rooseke: Maar de Jerom kent hier de weg en zij zo niet.

Jaak: Och schei uit. Ik trap er niet meer in.

Rooseke: Ge zult wel zien.

Graaf: Doe geen moeite, Rooseke. Meneer denkt dat het allemaal geacteerd is? Dan laten wij hem in die waan. Wat niet weet niet deert.

Rooseke: Jaja, d'at kent meneer wel.

Jaak: Wat kent meneer wel?

Rooseke: Niks. Hier: een cognacske. Hele goeie... naar 't schijnt.

Graaf: Neemt gij geen glas, Rooseke?

Rooseke: Ikke, meneer de graaf? Van uwe cognac? Dat mag ik toch niet?

Graaf: Jamaar, moogt ge 't?

Rooseke: Cognac, meneer de graaf? Heel graag. Niet dat ik die van u al geproefd heb. Maar ik zie hoe gij ervan geniet en gij doet mij altijd zo'n goesting krijgen, hé. O daar kan ik dan zo van genieten.

Graaf: Neem ook ééntje. Toe.

Rooseke: Merci meneer de graaf. Omdat ge niet afhoudt.

(Schenkt zich aan de bar ook een royaal glas in).

Jaak: Mag ik al drinken?

Graaf: Doe maar. Proost.

(Graaf en Jaak proeven. De graaf op een fijnzinnige manier. Jaak met een gulzige slok. Zijn verbazing is totaal.)

Jaak: Miljaar! Wa's dat?

Rooseke: Lekker hé. Allez 't schijnt. Ik zal rap ook eens proeven.

(Speelt dat het haar eerste speciale cognac is. Legt haar appreciatie er vingerdik op. De graaf heeft niets door en geniet van haar reactie.) Amaai merci. Da's gene krot.

Jaak: Da's niet te drinken! Zo straf!

Rooseke: Ge moogt niet te gulzig zijn met deze cognac. Ge staat rap op uwe kop... Allez, ik heb zo een vermoeden.

Graaf: Als ge 't niet gewoon zijt, is hij inderdaad misschien een beetje sterk.

Jaak: Meneer de graaf, ik zeg het eerlijk. Ik mag ze gère. Ik heb in mijn leven al wat gezopen en geproefd. Maar wat gij in uwe kelder hebt liggen... dat heb ik nog nooit gedronken. Zo goed.

Graaf: Het doet mij plezier dat u het kan appreciëren.

Jaak; Appreciëren? Manneke! Als ge straks de Rik laat proeven, die weet niet waar hij het heeft.

Rooseke: Da's de kenner.

Jaak: Ne genieter en ne prof.

(Rik komt vanuit keuken weer de scene opgelopen. Ze hebben in de kelder de geheime voorraad cognacflessen gevonden. Rik heeft in elke hand een fles. Alweer is hij totaal van slag. Maar Jaak merkt het niet meer op). Daar hebt ge 'm juist. Rik jong, kom eens hier. Dit moet ge eens proeven.

Rooseke: Hij heeft 'm al gevonden: onze wijnkelder.

Jaak: Nog zo'n fles?

Rooseke: Ze hebben het geheim van Sinterklaas ontdekt.

Jaak: Niet onnozel doen, hé poppemieke. Sinterklaas heeft voor mij geen geheimen meer.

Graaf: Het is niet: Sinterklaas, maar Sint-Servaas!

Rik: Jaak... dat gelooft ge niet!

Jaak: Oh maar dit gaat jij ook niet geloven. Ge moet eens proeven.

Rik: Dat gelooft ge niet.

Jaak: Allez proeft.

(Jaak laat Rik van zijn glas proeven. Rik proeft als een kenner. Spanning bij de anderen. Rik geeft alle mogelijke uitdrukkingen van verbazing, over verwondering naar appreciatie en ongeloof en spuwt tenslotte de cognac weer uit.) Maar wat doet gij nu?!

Rik: Niet te geloven!

Jaak: Ge vindt hem dan toch goed.

Rik: Mag ik nog eens proeven?

Jaak: Hey, pakt zelf een glas, hé kameraad!

Graaf: Rooseke...

(Rooseke gaat voor Rik ook een glas uitschenken.)

Jaak: Zeg Rik, waar hebt gij die flessen vandaan?

Rik: Jaak... dat gelooft ge niet.

Jaak: Allez jong, ge maakt mij curieus. Vertel.

Rik: Wij kwamen in die kelder... En aan dat beeldje van die'n heilige was er een gat in de muur. Een geheime gang.

Jaak: Allez!

Rik: Ik zeg tegen Benny en Caroline: pas op, zeg ik, pas op. Negen kansen op tien, zit hij daarin.

Jaak: En 't was?

Rik: Ik pak mijne stok stevig vast. Vraag aan onzen Benny mij te dekken en ga binnen...

Jaak: En dan?

Rik: Pikkedonker. Niks te zien. Maar het rook er zo raar.

Jaak: Naar wat?

Rik: Een geur die ik herkende. Van eikenhouten vaten en schimmel en kurkenstoppen.

Jaak: De wijnkelder!

Rik: Ik volg mijne neus en ga op den tast die kelder in. Mijn ogen geraken aan den donkere gewend en plots zie ik...

Rooseke: Jerom!

Rik: ... ne lichtschakelaar. *(Neemt glas cognac van Rooseke aan).* Ik knip het licht aan en wat gebeurt er?

Jaak: Het dak viel in! Ik zeg zomaar iets.

Rik: Beetje serieus, hé jong. Ik probeer hier iets te vertellen.

Graaf: Wat gebeurde er?

Rik: Wacht, eerst eens drinken. Ik moet nog wat bekomen.

(Drinkt en neemt zijn tijd om te proeven. Tot frustratie van de anderen.)

Jaak: Wat gebeurde er, Rik!?

Rik: Ineens word ik langs achter gegrepen en op de grond gesmakt. Hij pakt mijne stok...

Jaak: Wie?

Rooseke: De Jerom natuurlijk! Wie anders?

Rik: Hij pakt mijne stok en vlucht weg. Ik roep nog naar Benny en Caroline, maar ze konden hem niet tegenhouden. Hij was ons weer te vlug af.

Graaf: Tedju, tedju!

(Een uitgesproken verbaasde reactie van Rooseke op het gevloek van de graaf.)

Rik: Ik kruip recht en pas dan besef ik waar ik ben terecht gekomen.

Jaak: Ge zat in de kelder.

Rooseke: De wijnkelder.

Rik: Ik zat in het aards paradijs!

Graaf: Jaja, meneer is ne kenner.

Jaak: Het aards paradijs?

Rik: Tonnen en tonnen fameus ouwe cognac en wijn. En lege flessen met hopen. Ge hebt maar te vullen en mee te pakken.

Rooseke: Hela hela, daar moet gij afblijven. Da's uwe wijnkelder niet. Da's cognac van in Napoleon zijnen tijd. Da's de erfenis van de graven de Katersteen.

Rik: Een fortuin zou ik daaraan uitgeven. Als ik het nog had tenminste.

Jaak: Hoe? Als ge het nog had?

Rik: Och Jaak, 't heeft nu lang genoeg geduurd. Ik kan het niet langer voor u verzwijgen.

Jaak: Allez jong, zo serieus ineens?

Rik: Ja echt, het moet mij van het hart.

Jaak: Drinkt nog eens eerst. *(Drinken beiden.)*

Rik: Ik moet u iets bekennen.

Jaak: Toch niet dat ge mij met mijn vrouw bedrogen hebt hé, want dat geloof ik niet.

Rooseke: 't Zou er nog moeten bijkomen!

Graaf: Rooseke...

Rooseke: Ja meneer de graaf, 't zijn mijn zaken niet.

Rik: 't Is iets anders. Vééélen erger.

Jaak: Nog erger?

Rik: Ja... Mag ik het zeggen?

Jaak: Ja.

Rik: Zeker?

Jaak: Ja.

Rik: Ge wilt het echt weten?

Jaak: JA!!!!

Rik: Weet ge wat: pakt eerst nog ne slok. Ge gaat het nodig hebben. Ik ook trouwens.

Jaak: Ge doet mij echt schrik krijgen, Rik.

(Jaak en Rik drinken nog enkele stevige slokken cognac. Ook de graaf en Rooseke doen dapper mee. Rooseke vult bij. Dan, Rik bijna in tranen:)

Rik: Ik ben failliet, Jaak.

Jaak: Wat?!

Rik: Bankroet. Totaal aan de grond, zit ik.

Jaak: Wablieft?!!!

Rik: Mijne jaguar, dat was het laatste dat ik nog had.

Jaak: Allez!

(Graaf en Rooseke trekken zich discreet terug op de achtergrond.)

Rik: Ons Jeanine heeft alles al verkocht. Juwelen en pelskes. Hypotheek op de villa. We staan met onze rug tegen de muur. Ik heb hulp nodig, Jaak. Ik wou het al eerder vertellen, maar ik durfde niet.

Jaak: Ik ben uwen beste vriend, Rik!

Rik: Ik weet het, Jaak. Maar ik wil van u niet profiteren.

Jaak: Profiteren!

Rik: Weet ge wat het resultaat is? Dat ik u wou bedriegen.

Jaak: Allez!

Rik: Zo laag kan ne mens vallen, dat hij zijn beste vriend gaat bedriegen.

Jaak: Och Rik... Stefanie...

Rik: Niet met Stefanie.

Jaak: Hoe dan?

Rik: Weet ge... toen gij ons uitnodigde voor dit weekend, toen reep er bij mij een plan.

Rooseke: Réép?

Graaf: Stil Rooseke.

(Maakt drinkgebaar om aan te tonen dat Rik al wat te veel binnen heeft).

Rik: Weet ge wat ik toen dacht?

Jaak: Nee?

Rik: Als onze Benny nu eens met Caroline zou trouwen... misschien geeft de Jaak mij dan een goei postje in zijn firma. Hij gaat toch niet willen dat de schoonvader van zijn dochter op straat komt te staan.

Jaak: Maar Rik toch...!

Rik: Dat gaat gij niet willen, hé Jaak?

Jaak: Nee Rik, dat zou ik niet willen.

Rik: Gij gaat voor mij zorgen, hé Jaak?

Jaak: Dat wel.

Rik: Gij gaat mij een zjobeke geven bij u in de zjaak, hé Zjaak?

Jaak: *(Knikt eerst bijna ja, dan sec):* Dat niet.

Rik: *(Gaat uit van een positief antwoord:)* Ik wist dat ik op u...(kon rekenen) *(Verwonderd:)* Niet?!

Jaak: Ik kan niet... Ik ben ook failliet!

Rik: Nèèè-jeu!!!!

(Jaak en Rik vallen elkaar huilend in de armen.)

SCENE 13

(Rooseke en de graaf zijn zwaar aangedaan door de ontboezemingen van Rik en Jaak. Rooseke neemt een tip van haar laken en dept haar tranen).

Rooseke: Sè, dat pakt mij nu hè.

Graaf: Mij oo-ook!

(Graaf neemt ongegeneerd een andere tip van Roosekes laken en snuit krachtig zijn neus. Het kan Rooseke hoegenaamd niet schelen).

Voor Rik Jaak van antwoord kan dienen, ontstaat er opnieuw tumult.

De kamerdeur van de Van Opstals wordt met een knal opengestamp. In de deuropening verschijnt Jeroom met op zijn rug (of tegen hem aanleunend) een bewusteloze Stefanie. Hij heeft een knipmes in de hand. De vier personages op de benedenverdieping reageren ontzet.)

Rooseke: Jerom!!!

Jaak en Rik: Stefanie!!!

Butler: Doe geen moeite mannen, ze hoort jullie niet.

Jaak: Laat mijn vrouw los, smeerlap!

Butler: Loslaten? Dan gaat ze zich pijn doen.

Rik: Raak haar niet aan!

Butler: Moet ik ze laten vallen?

Jaak: Als ge durft!

Graaf: Jeroom, wees redelijk. Maak het niet erger dan het is.

Butler: Zwijg! Deze keer heb ik het voor het zeggen! Ik heb lang genoeg naar uw pijpen mogen dansen.

Rooseke: Noemt gij drie maanden lang? Wat moet ik dan zeggen. Ik pijp al vijftig jaar naar het dansen van de graaf! Wat zeg ik? Méér dan vijftig jaar.

Graaf: Dànsen, Rooseke, dansen.

Rooseke: Moet ik dansen?

Graaf: Dànsen naar het pijpen van de graaf. Euh...? Laat maar.

Butler: Rooseke is uw schatje, hé meneer de graaf. Rooseke kan niks verkeerd doen. 't Is Rooseke voor en Rooseke na. Rooseke bovenal! Rooseke mag uw eten naar uw kamer brengen. Rooseke mag 's avonds uw cognacske schenken. En de Jerom mag niks!

Rooseke: Brààf zijn, moogde gij! Hebt ge 't verstaan?! Snotneus!!!

Butler: Nog één keer, hé. Nog één keer, hé...

Rooseke: Dat zijn er al twee!

Butler: Als gij nog één keer snotneus tegen mij durft zeggen dan...

Rooseke: Wat dån? Hè?!... SNOTNEUS!!!

(Uit de kamer van de Van de Puttes komt een humeurige Jeanine. Zij werd uit haar slaap gewekt en is daar bijzonder pissig om. Ze heeft een paraplu vast en loopt hier dreigend mee naar de butler.

De butler heeft niets in de gaten van wat er achter hem gebeurd. Hij staat te trillen van woede en wil Rooseke van antwoord dienen.

Hij hapt naar adem.

De nijdige Jeanine haalt uit en geeft hem met de paraplu een tik op zijn kop (niet om bewusteloos te slaan).

Jeanine: IS 'T NU GEDAAN?!!! Met dat lawaai hier!

(De butler wankelt van het schrikken).

(Jaak en Rik stormen naar boven. Jeroom blijft zijn mes vasthouden, maar moet Stefanie lossen. Jaak en Rik ontfermen zich over de bewusteloze Stefanie.

Jeanine heeft niets in de gaten en wacht af.

Jeroom herstelt zich snel en grijpt Jeanine vast. Duwt haar armen op haar rug en zet haar het mes op de keel. Hij wil met Jeanine als schild de trappen af.

Rooseke gilt en waarschuwt zo Jaak en Rik.)

Rooseke: Eèèèi-eik!!!

Butler: Weg! Uit de weg! Laat mij door of ik steek mijn mes in haar keel.

Jeanine: Och jongen, laat mij gerust.

(Denkt dat ze bij het moordspel betrokken wordt. Dit is niet naar haar zin, maar ze blijft er heel rustig onder.)

Butler: Achteruit! Allemaal!

Jaak: Gij vergeet dat mijn vrouw niet kan stappen?

Butler: Draag haar naar beneden. En rap wat!

(Jaak en Rik pakken Stefanie op en dragen haar naar beneden. Dit gaat gezien de alcohol in hun bloed niet vanzelf.)

Jaak: Voorzichtig!

Rik: Ik bèn voorzichtig! Maar dat weegt!

Jeanine: Kunt ge geen ander slachtoffer pakken? Ik wil terug gaan slapen.

Butler: Bek dicht!

Jeanine: Hèlà!

Graaf: Jeroom, doe geen dwaze dingen. Laat mevrouw los en we praten er niet meer over.

Jaak: En mijn geld dan?

Rik: En mijnen auto?

Rooseke: En meneer de graaf zijnen cognac!

Butler: Ge kunt er allemaal naar fluiten.

Jeanine: Manneke, pas op met dat mes. Ge kietelt.

(Jeroom heeft met Jeanine het gelijkvloers bereikt.)

Butler: Allemaal in den hoek en ge komt er niet uit voor ik met madam hier buiten ben.

Jeanine: Wablieft? Ik mee naar buiten? Dat ziet ge van hier! Ik ben daar niet op gekleed, zè!

Butler: Smoel toe!!!

Jeanine: Sè maar nu heb ik er genoeg van, hè. *(Verrast de butler door hem met veel kracht zelf de arm om te wringen en in één beweging te ontwapenen.)* Ik heb gezegd dat ik niet meedoe! Hebt gij geen oren in uwe kop... SNOTNEUS!!!

(Jeanine zet Jeroom pootjelaap en gooit hem op de grond. Jaak en Rooseke schieten haar te hulp en houden Jeroom in bedwang. Jeroom ligt plat op zijn buik en brult van machteloze woede en frustratie.

De graaf staat op een veilige afstand met schijnbewegingen mee te vechten en te supporteren voor zijn Rooseke.

Rik zit geknield bij Stefanie en geeft klopjes op haar hand om haar bij te brengen, maar volgt gespannen het gevecht met de butler.

Stefanie ontwaakt uit haar verdoving.)

Stefanie: Waar ben ik? *(Ziet Rik naast zich geknield zitten en grijpt hem in een reflex beet.)* Rik!
Mijnen held!!!

(Stefanie rukt Rik naar zich toe en kust hem vurig op de mond. Rik ligt weerloos half op haar en kan niet anders dan zich laten kussen)

(Jeanine ziet het met groeiend ongenoegen gebeuren. Als het wat te lang duurt naar haar zin, laat ze Jeroom los. Pakt één van de flessen cognac die Rik mee uit de kelder bracht en loopt er dreigend mee naar het kussende koppel. Wil met de fles op Riks kop kloppen. Graaf en Jaak snellen toe.)

Jaak: Sto-ooop!!!

Graaf: Niet doen!

Stefanie en Rik: Hè?

Graaf: Mijn cognac! *(Gaat de fles wegzetten.)*

Jaak: Stopt ermee, Stefanie. 't Is niet meer nodig.

Rik: Hè?

Stefanie: Hoe?

Jeanine: Ik heb ook mijn gevoelens, hé zeg!

(Jeroom wil van de verwarring profiteren om te ontsnappen. Rooseke slaat alarm terwijl ze zich onverschrokken op Jeroom gooit.)

Rooseke: Hij vlucht! Alaa-rem!!!

Graaf: Rooseke!

(De graaf ziet zijn lief in gevaar en vindt de moed haar ter hulp te snellen. Rooseke is intussen in een gevecht met de butler erin geslaagd bovenop zijn zitvlak te gaan zitten. De graaf nestelt zich meteen naast haar. Eveneens bovenop de butler. Deze kan alleen nog armen en benen bewegen en maakt verstikte rochelende geluidjes.

De graaf kijkt vol bewondering en adoratie naar Rooseke. Hij staart haar met een idiote en verliefde glimlach aan en neemt haar hand vast.

Rik en Jaak geven een applausje voor Rooseke en de graaf).

Jaak: Goed gedaan. Blijf nog een beetje zitten.

Butler: Nèèè!!! *(Gesmoord)*

Rooseke: *(Nijdig tot de butler)* Jawè!! *(Lief tot de graaf)* Wij zitten wij hier goed, hé meneer de graaf.

Graaf: *(Zit Rooseke nu smoorverliefd aan te staren. Zucht:)* Ja-aa...

(Rooseke reageert eerst verwonderd. Beseft dan tot haar grote vreugde dat de graaf haar gevoelens beantwoordt. Grote opwinding die zich uit in een, met kaarsrechte rug, verlangend voor zich uit staren. Geen van beiden durft de eerste stap zetten.

De butler reageert ongeduldig zonder echter iets te bereiken.

Zowel Rooseke als de graaf beseffen niet meer wat er rond hen gebeurd.

Intussen komen Benny en Caroline terug uit de kelder. Zij blijken plots héél goed overeen te komen en lachen en dollen over de scène. Zien dan het vreemde tafereel met de butler, Rooseke en de graaf.)

Benny: Wa's er hier gebeurd?

Jaak: We hebben hem gevloerd.

Benny: Allez!

Rik: Ge hebt het beste gemist, zoon.

Benny: Dat denk ik niet, pa.

(Met schalkse blik naar Caroline.)

(Caroline reageert met een lief en verlegen lachje terug.)

Rik: Allez!

(Begrijpt meteen wat Benny wil zeggen en toont zich blij verrast.)

Caroline: *(Om de aandacht af te leiden. Tot Rik:)* Hebt ge ze al verteld wat wij daar beneden hebben ontdekt?

Rik: Van die cognac? Dat heb ik verteld.

Jaak: Er ligt naar 't schijnt voor een fortuin in die kelder.

Rik: Dat krijgt u vanzeven toch niet opgezopen, meneer de graaf?

(De graaf reageert niet. Zit verliefd naar Rooseke te kijken met haar hand in zijn hand. Ook Rooseke blijft in dezelfde stokstijve houding zitten wachten op wat komt.

De rest van het gezelschap beseft nog niet wat er aan de hand is. Rik wil de aandacht van de graaf. Hij tikt de graaf op de schouder). Meneer de graaf?

Graaf: Ja? *(Geeft afwezig antwoord. Interpreteert vragen verkeerd.)*

(Blijft verlangend naar Rooseke kijken. Zijn Ja's en Nee's hebben betrekking op het afwegen van Rooseke's mogelijk antwoord op zijn huwelijksaanzoek.)

Rik: Dat ge al die cognac vanzeven toch niet krijgt opgezopen.

Jaak: Zonder hulp.

Graaf: Nee.

Rik: Waarom zoudt ge niet een paar vaten verkopen aan cognacboeren? Dan kunnen ze er assemblages van maken. Dat brengt veel op, zè.

Jaak: Is dat echt?

Rik: Da's zeker.

Graaf: Ja.

(Rik stoot Jaak aan met een air van: "Wat heb ik gezegd.")

Jeanine: Jaja, mijne Rik die kent er wat van. *(Trots)*

Stefanie: Met spijt dat ze met Rik niet verder mocht gaan. *(Zucht:)* Gij kunt het weten.

Jaak: Waarom doet ge 't dan niet? *(Tot graaf)*

Graaf: *(Interpreteert: "Waarom vraagt ge haar niet?")* Zou ik durven?

Jaak: Ge hebt niks te verliezen!

Rik: Ge kunt er alleen maar bij winnen.

Graaf: Da's waar.

Jaak: Awel dan!

(Terwijl ze in spanning op een reactie van de graaf wachten, neemt Jeanine Rik en Jaak even apart. Nuchter:)

Jeanine: Meneer de graaf is volgens mij geen zakenman.

Rik en Jaak: Maar WIJ WEL!

Rik: *(Draait zich weer naar de graaf.)* Laat ons helpen. Voor een procentje van de winst.

Jaak: Met kost en inwoon.

Rik: Niet teveel ineens willen, hé Jaak.

Jaak: Ge kunt maar proberen, hè.

Rik: *(Vraagt weer aandacht van de graaf door hem op de rug te tikken.)* Wat denkt ge? Ziet ge 't zitten?

Graaf: *(Interpreteert: ziet hij een huwelijk met Rooseke zitten?)* Ja! Ja, ik zie 't zitten!

(De graaf begint nu moed te verzamelen om Rooseke ten huwelijk te vragen.)

(Rik en Jaak hadden niet verwacht dat het zo gemakkelijk zou gaan. Staren de graaf blij verrast aan maar durven niet meteen reageren.)

Butler: Ik niet! *(Gesmoord)*

Stefanie: Gij moet zwijgen...

Benny: Hij ziet het zitten, heeft hij gezegd, pa.

Jaak: Hij ziet het zitten, Rik!

(Jaak en Rik kijken elkaar verbaasd aan.)

Jaak en Rik: We hebben werk!!!

(Willen elkaar enthousiast tegen de hand kloppen, maar missen de controle over hun handelingen en kloppen elkaar in het gezicht.)

(Benny en Caroline hebben dolle pret om hun vaders gezichten.)

Caroline: Dat gezicht van onze pa!

Benny: We hebben werk! *(Doet de klap na.)* Pataat!!!!

Rik: Zal 't gaan ja?

Jaak: Plezaaaant hé! Och da's toch zo plezaaaant.

(Benny en Caroline raken elkaars wang aan -zonder te slaan- en vallen elkaar huilend van het lachen in de armen.)

Stefanie: Zeg wat hebben die twee? *(Kijkt naar Benny en Caroline.)*

Jeanine: Ze amuseren zich.

Jaak: Ja, nu ineens komen ze goed overeen.

Stefanie: Gij zegt daar zoiets. Er is in die kelder iets gebeurd. Is 't niet?

Jaak: Nu ge 't zegt. Ze zijn wel heel lang weggebleven.

Stefanie: Wat hebben jullie daar gedaan?

Benny en Caroline: Nikske!!!

Graaf: *(Gaat nu eindelijk in actie schieten. Luid:)* Ah!? Heet het zo tegenwoordig?!

Rooseke: *(Schrikt van deze plotse uitroep. Blijft tijdelijk heel timide:)* Wat?

Graaf: Rooseke...

Rooseke: Meneer de graaf...

Graaf: Balthazar! Ik wil dat ge Balthazar zegt tegen mij.

Rooseke: Waarom?

Graaf: Omdat ik verliefd op u ben.

Butler: Nèèèè!!!! *(Gesmoord)*

Rooseke: Ja?

Jeroom: Nèèèèè!!!! *(Gesmoord)*

Graaf: Ja...

Jaak, Stefanie, Rik, Jeanine : Ooohhh!!! *(Genietend)*

Jeanine: Hoe schoon...

Graaf: Rooseke?

Rooseke: Ja, meneer de graaf... euh... Balthazar?

Graaf: Ik heb al zolang goesting hé... goesting hé...

Rooseke: In wat?

Graaf: In... NIKSKE!!!

Rooseke: Ah...?

(Weet niet wat ze hiervan moet denken. Begint vertwijfeld te snikken).

(De graaf gaat voor Rooseke op zijn knieën zitten.)

Butler: Aa-ah... *(Slaakt een zucht van opluchting.)*

(Rooseke blijft op de butler zitten. De anderen wachten vertederd af.)

Graaf: Rooseke... Rooseke...

Rooseke: Ja... Balthazar?

Graaf: Zoudt ge willen, Rooseke?

Rooseke: Zou ik wat willen, Balthazar?

Graaf: Met mij trouwen?

Rooseke: Met u trouwen?

Graaf: Ja?

(Rooseke kan van alteratie niet meteen antwoorden. Begint te beven. Waar iedereen een "ja" verwacht, schudt Rooseke ongewild "nee" met het hoofd. Jeroom wordt het beu en roept (terug goed bij stem):

Jeroom: Zeg nu JA!!!!

Rooseke: Ja! Nondedju!!!

Graaf: Ze zei ja?

ALLEN: Ja!!!

(Rooseke laat zich eveneens op haar knieën zakken en valt smeltend in zijn armen. Het beven houdt op. Er volgt een lange kus onder een goedkeurend applausje van Jaak, Rik, Stefanie en Jeanine.

Jeroom komt rechtzitten. Ziet de graaf en Rooseke kussen, slaakt een gefrustreerde zucht en valt in katzwijn weer neer.

Caroline en Benny volgen het voorbeeld van Rooseke en de graaf en kussen elkaar innig.

Goedkeurende reacties van de ouders. Het inspireert hen om elkaar ook nog eens vast te pakken. Waarbij Stefanie en Rik de vergissing maken om eerst elkaar en dan pas hun eigen partners te omhelzen.)

DOEK

Mieke Verbelen

Putte, 9.9.1999

Naslagwerk

"Cognac"

Auteur: Gert v. Paczensky

Uitgeverij: Atrium te Alphen aan den Rijn.

Vertaling en bewerking: drs. A.C.A. Lemmers